

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 467 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 26 ΜΑΐΟΥ 2007

0.80 ΕΥΡΩ

■ Σκληρό πόκερ ανάμεσα στους πρωταγωνιστές της ληστείας των Ταμείων

Προστάτης των ληστάρχων η κυβέρνηση

ΣΕΛΙΔΑ 3

■ Παλαιστίνη

Βόμβες και σφαίρες «βρέχουν» τα σύννεφα του πολέμου

ΣΕΛΙΔΑ 5

**Νερό με...
άρωμα
πετρελαίου!**

Ασύδοτοι οι εφοπλιστές των υδροφόρων

ΣΕΛΙΔΑ 16

ΥΠΟΘΕΣΗ 17Ν
Η ΔΙΚΗ ΤΣΑΛΙΟΣ

**Κομάτι
του κινήματος
το ένοπλο**

ΣΕΛΙΔΑ 7

Ξανά κάτω από ξένες σημαίες

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

26/5/1799: Γέννηση Αλεξάντρ Σεργκιέγιεβιτς Πούσκιν 26/5/1896: Εγκαίνιο δείκτη Dow Jones (Wall Street) 26/5/1972: Υπογραφή συνθήκης Salt (Nixon - Brezhnev) 27/5: Νικαράγουα: Ημέρα στρατού - Νιγηρία: Ημέρα παιδιού 27/5/1947: Ανοιγμα Μακρόνησου 27/5/1703: Ο Μέγας Πέτρος ορίζει πρωτεύουσα Ρωσίας την Άγια Πετρούπολη 27/5/1923: Γέννηση Henry Kissinger 27/5/1960: Ο στρατηγός Γκιουρσέλ ανατρέπει τον εκλεγμένο πρόεδρο Μίτσιαρ κι εκτελεί τον πρωθυπουργό Μεντερές (Τουρκία) 27/5/1963: Θάνατος Γρηγόρη Λαμπράκη 27/5/1964: Θάνατος Jawaharlal Nehru (74 χρ.) 27/5/1963: Ο Jomo Kenyatta εκλέγεται πρώτος πρωθυπουργός Κένυας 28/5/1961: Ιδρυση Διεθνούς Αμυντιστής 28/5/1979: Υπογραφή συμφωνίας ένταξης Ελλάδας στην ΕΟΚ (Ζάππειο) 28/5/1952: Δικαίωμα ψήφου στις γυναίκες και στις βουλευτικές εκλογές 28/5/1997: Εκτέλεση Κωστή Περατικού (17N) 28/5/1941: Ιδρυση "Εργατικής Αλληλεγγύης" από κομμουνιστές Φοιλεγάνδρου 28/5/1964: Ιδρυση PLO 29/5: Παγκόσμια ημέρα κινάρων 29/5/1453: Άλωση Κωνσταντινούπολης 29/5/1924: Ιδρυση ΑΕΚ 29/5/1921: Ο Κωνσταντίνος αναλαμβάνει ηγεσία στρατεύματος (Σμύρνη) 29/5/1945: Ο Νίκος Ζαχαριάδης αναλαμβάνει ξανά ηγεσία ΚΚΕ 29/5/2005: Γαλλικό "Οχι" στο ευρωσύνταγμα (δημοψήφισμα) 29/5/1917: Γέννηση John Fitzgerald Kennedy 29/5/1990: Ο Boris Yeltsin εκλέγεται πρόεδρος Ρωσίας 30/5/1951: Κίνημα I.D.E.A. 30/5/1826: Θάνατος ΠΠ Γερμανού 30/5/1969: Αναλαμβάνουν υπηρεσία οι πρώτες ελληνίδες αστυρύμπλακες 30/5/1828: Ο τάσσος Νικόλαος στέλνει στον Καποδιστρία 500.000 ρουβλία για νεοσύστατο ελληνικό κράτος 30/5/1814: Γέννηση Μιχαήλ Μπακούνιν 30/5/1913: Ιδρυση αλβανικού κράτους 30/5/1977: Σύλληψη ανθυπιλαρχού ε.ε. Γ. Διομαντή για ρίμη χειροβομβίδας σε βιβλιοπλάνο με βουλγαρικά βιβλία (Αστελπιού) 30/5/1220: Γέννηση Alexander Nevski 30/5/1918: Θάνατος Georgi Plechanov 30/5/1982: Η Ισπανία 160 μέλος NATO 31/5: Ημέρα κατά καπνίσματος - Ισλαμική πρωτοχρονία - Ζιμπάμπουε: Ημέρα ανεξαρτησίας (1979) 31/5/1914: Προσάρτηση Χίου - Μυτιλήνης στην Ελλάδα 31/5/1678: Η λαϊδη Godiva ιππεύει γυμνή - διαμαρτυρία στη δυοβάσταχτη φορολογία 31/5/1866: Ιδρυση Ku Klux Klan (Tennessee) 31/5/1952: Πρωθυπουργός ο Πλαστήρας 31/5/1999: Αρχή δίκης Οτσαλάν 31/5/1917: Παραίτηση Κωνσταντίνου Α' - ενθρόνιση Αλέξανδρου 31/5/1957: Θάνατος Στέφανου Σαράρη 31/5/1968: Η δικτατορία καθιερώνει υποχρεωτικό κούρεμα μαθητών με ψηλή και κορδέλα μαθητηριών 31/5/1905: Δολοφονία πρωθυπουργού Δηληγιάνη (Κωσταγερακάρης) 31/5/1962: Εκτέλεση Adolf Eichmann (56 χρ.) 31/5/1941: M. Γλέζος και A. Σάντας κατεβάζουν την γερμανική σημαία από Ακρόπολη 31/5/1891: Αρχή κατασκευής υπερσιβηρικού σιδηροδρομού 1/6: Τυνησία: Ημέρα νίκης - συντάγματος (1959) 1/6/1979: Καταδίκη δέκα μελών ακροδεξιάς ΟΕΑ 1/6/1940: Γέννηση Κατερίνας Γάγου.

● Ρε, δεν αφήνετε τα σάπια; ●●● Από τη μια «οι εκλογές δα γίνουν στην ώρα τους» και «έχουμε πολύ έργο να κάνουμε» και από την άλλη στο φουλ η εκλογολογία ●●● Σας πήραμε χαμπάρι, ρεεες ●●● Επικοινωνιακή διέξοδο ψάχνετε, κακομοίρδες ●●● Και εμείς κάναμε λάθη, αλλά δεν κλέψαμε ●●● είπε ο Γιωργάκης και γέλασε κάθε πικραμένος ●●● Ρε σεις, βάλτε του λίγο φρένο, γιατί τη μαλακία πολλοί αγάπησαν αλλά τον μαλάκα κανείς ●●● Την εκδίκηση του Σαρκοζί την πήρατε χαμπάρι ή να σας την κάνουμε λιανά; ●●● Στην κεντροαριστερά τα κρίσιμα υπουργεία ●●● Για να υπομνηστεί το ενιαίο και αδιαίρετο της αστικής πολιτικής ●●● Και η πολιτική μικρόνοια της άκρας Αριστεράς (και «Αριστεράς») ●●● Τώρα οι Σοσιαλιστές κλαψούμονται, ότι ο Σαρκοζί τους διασπά τις γραμμές ●●● Και οι εξ αριστερών υποστηρικτές τους δεν ξέρουν τι να πουν ●●● Θα τους καλούσαμε να ξυπνήσουν, αλλά είναι

μάταιος κόπος ●●● Οπως είπε ο γίγας Αντώναρος, ο μπάτσος που πιάστηκε στα πράσα με ένα κιλό πρέζα ήταν πράγματι προσωπικός φρουρός του Μαρκογιανάκη αρχικά και του Βουλγαράκη στη συνέχεια ●●● Ο οποίος (Βουλγαράκης) «διαπίστωσε μια περίεργη συμπεριφορά» και τον απομάκρυνε ●●● Σε τι συνίστατο η «περίεργη συμπεριφορά» δεν μας διαφώτισε ο Αντώναρος ●●● Ετοι, μείναμε οι αφελείς με την απορία ●●● Η περίεργη συμπεριφορά ήταν εμπόριο πρέζας; ●●● Δηλαδή, τον έδιωξε από δίπλα του αλλά τον δια-

τήρησε στην ΕΛΑΣ; ●●● Στάλιν Πέρες ονομάζεται ο εκπρόσωπος των συνδικάτων της Βενεζουέλας που ήρθε για μια εκδήλωση του ΣΕΚ ●●● Με τις χούφτες τα μοίραζαν τα υπογλώσσια ●●● Μα και αυτοί, δεν θρήκαν κανέναν άλλο να στείλουν; ●●● Συγκίνηση σκόρπισε στο πανελλήνιο ο Κίμωνας ενδυμούμενος τα παλιά στο δελτίο του Χατζηνικόλαου ●●● Τότε που ο Ανδρέας δεν έβγαινε στην εξέδρα για να συνεγείρει τα πλήθη, αν πρώτα δεν τον κοιτούσε στα μάτια ●●● Κίμωνας, ο γητευτής των αλόγων (συγνώμη, των ηγετών δέ-

◆ Εξαιρετικά φιλόξενη η «Ελευθεροτυπία», δημοσίευσε άρθρο της πρώτης γραμματέα της πρεσβείας των Σιωνιστών στην Αθήνα, με το οποίο η «ντουντούκα» του σιωνισμού μας ενημέρων, με απούθμενο θράσος, διτι οι αθώοι Ισραηλινοί υποφέρουν από την παλαιοσινιακή τρομοκρατία! Φυσικά, η εφημερίδα των Τεγέπουλων δε μπήκε στον κόπο να ζητήσει και κάποιο άρθρο από την πρεσβεία των Παλαιστίνιων στην Αθήνα. Οι «αρχές» της νέας τάξης δεν το προβλέπουν αυτό. Οσο για το παρασκήνιο, μόνο να το εικάσουμε μπορούμε, με βάση την πολιτική της εφημερίδας και αυτά που γνωρίζουμε για τον τρόπο που το σιωνιστικό κράτος εξασφαλίζει διεθνώς τη στήριξή του.

◆ Οπως δήλωσε η Μιμή, το ΠΑΣΟΚ δεν της δίνει μια θέση στα ψηφοδέλτια του «διότι δεν

**■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗΝ <<Κ>>**

- Ο Γ.Σ. 20 ευρώ
- Ο Γ.Γ. 200 ευρώ

θέλουν μια θεσμοθετημένη (sic!) δυνατή Δήμητρα». Εντάξει, ότι θέλει λέει η Μιμή (που είχε δηλώσει ότι «μετά τον Ανδρέα έκλεισε ως γυναίκα») και έκτοτε αλλάζει «συνοδού» πιο συχνά από φουύτες και ποζάρει μαζί τους στις εκδηλώσεις της ελληνικής γκλαμουρίας), αλλά καλό είναι να μαθαίνουν οι νεάτεροι (που δεν έζησαν τις ένδοξες εποχές της παντοδυναμίας της μαντάμ), ότι κάποτε υπουργοί και μεγαλοστέλεχη (πολλοί απ' αυτούς εξακολουθούν να βρίσκονται στη front line του ΠΑΣΟΚ) έκαναν καθημερινά παρκέ με τη γλώσσα τους στη ροζ βλα της Εκάλης και κάποιοι έγραφαν περιστούδαστα άρθρα για τον Κούντερα, που δημοσιεύονταν

σε Πασοκικά έντυπα με την υπογραφή της Μιμής. Θελουμε να πούμε, ότι η ξεφτίλα δεν είναι της Μιμής μόνο, αλλά του ΠΑΣΟΚ συνολικά.

◆ Ο Γιάννης Πολίτης, που έχει ένα talk show στην κρατική τηλεόραση, ακύρωσε την πολιτική συζήτηση για την επιστροφή του Κώστα Λαλιώτη στην καθοδήγηση του ΠΑΣΟΚ, για να πάρει συνέντευξη από τον Σαρμπέλ. Το έκανε μόνος του ή του τηλεφώνησε κάποιο «πουλάκι» από το Μαξίμου δεν έχει σημασία. Εκείνο που έχει σημασία είναι πως η Δρούζα δεν είναι η μόνη που χρυσοπλήρωνται με τα δικά μας λεφτά.

◆ Και μια που καταπιαστήκαμε με τους τηλεαστέρες της δη-

μοσιογραφίας, να μην παραλείψουμε να συγχαρούμε τον Στέλιο Κούλογλου για τη συμμετοχή του στη διαφήμιση υπερπολυτελούς αυτοκινήτου, σε στιλ macho άνδρα.

◆ Οπως ο Κούλογλου ανοίγει δρόμους στη δουλειά του -λέει η διαφήμιση- έτσι και οι σχεδιαστές της εν λόγω εταιρίας αναζητούν την τελειότητα. Αλήθεια, πόσα πήρε ο... επαναστάτης για τη διαφήμιση;

◆ Ενα δεκαήμερο σε Αυστραλία, Σιγκαπούρη, Νέα Ζηλανδία και Βιετνάμ, μια χαρά θα περάσει ο δάμαλος. Και μην ακούτε τα περί πολιτικών επαφών και κουροφέζαλα, διακοπές πάει ο άνθρωπος για να ξεσκάσει. Ούτε μια σοβαρή συμφωνία δεν πρόκειται να κλείσει (αυτές γίνονται πάντοτε γνωστές εκ των προτέρων).

Και θέλω να μεταφέρετε σε όλα τα μέλη, τους φίλους μας και τους συμπολίτες μας ένα απλό μήνυμα. Οποιος γίνεται μέλος του ΠΑΣΟΚ δεν έχει βόλεμα στο δημόσιο. Οποιος είναι μέλος του ΠΑΣΟΚ δεν έχει κανένα προνόμιο έναντι άλλων πολιτών. Το ίδιο ισχύει για όλα τα στελέχη μας συνδικαλιστικά, συνεταιριστικά, τοπικής αυτοδιοίκησης, για όλους μας. Για όλους μας που συμμετέχουμε σ' αυτό το κίνημα, από το απλό μέλος μέχρι και τον πρόεδρο, έρουμε ότι χρέος και ύψιστη τημή μας είναι να προσφέρουμε στο δημόσιο συμφέρον, να προσφέρουμε στον τόπο. Γιωργάκης Παπανδρέου

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Το κράτος είναι, χρόνια τώρα, ανοχύρωτο έναντι διαπλοκών και υποκλοπών, η πολιτική έγινε ιδιωτικό επάγγελμα, οι πολιτικοί έγιναν επαγγελματίες, τα ΜΜΕ και ο Τύπος έγιναν, σε μεγάλο βαθμό, μέσα παραπληροφόρησης πάνω σε γεγονότα και προγράμματα, η πολιτεία δεν έχει υποδομή και η δημόσια διοίκηση διατηρείται εκ προθέσεως σε πλήρη παρακμή, η οποία καθιστά για τον πολίτη αναγκαίο το πλειστειακό σύστημα.

Δημήτρης Τσάτσος Φοβάμαι ότι ο Γ. Παπανδρέου

**■ Πολιτική
αντιπαράθεση
σε στιλ
Γιουροβίζιον**

Το γνωστό σκουπιδοτράγουδο «βας, βας, βας, ο Παρασκευάς» θύμιζε ο Γιωργάκης με την ομιλία του στο συνέδριο του ΠΑΣΟΚ, καθώς μιλούσε συνεχώς σε πρώτο πρόσωπο και επαναλάμβανε το «εγώ» σχεδόν σε κάθε φράση του («εγώ, εγώ, εγώ, ο Γιώργος»). Αυτός είναι ο εγγυητής των πάντων, αυτός θα είναι ο πρωθυπουργός, αυτός, αυτός, αυτός...

Ερρίφθη ο κύβος, καθώς φαίνεται, και ο υπό τον Γιωργάκη πολιτικός πυρήνας αποφάσισε να πάει σε εκλογές όπως το 2004. Τότε το σύνθημα ήταν «Γιώργο, άλλαξε τα όλα» και δεν στάθηκε ικανό να κόψει τη φόρα της ΝΔ. Τώρα και αφού ο Γιωργάκης απέτυχε να αλλάξει οπιδήποτε, επιλέγουν να πάνε σε εκλογές παίζοντας στο δίπολο Παπανδρέου-Καραμανλής. Παίζοντας, δηλαδή, σ' έναν αγώνα χαμένο από τα αποδυτήρια. Δεν χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί. Αρκεί και μόνο μια απλή ανάγνωση των γκάλοπ. Ακόμα και όταν το ΠΑΣΟΚ φαίνεται να πλησιάζει τη ΝΔ σε απόσταση λίγο πάνω από τη μονάδα, η διαφορά μεταξύ Καραμανλή-Γιωργάκη είναι αβυσσαλέα (πάντοτε σε διψήφιο νούμερο).

Δεν έχουν, όμως, και άλλη επιλογή. Είναι ο μόνος τρόπος για να ενισχυθεί το αρχηγικό προφίλ του Γιωργάκη και να δείξει ότι είναι κυρίαρχος στο κόμμα του. Η επιλογή αυτή βολεύει και τον Βενιζέλο (τη μόνη αξιόπιστη εσωκομματική αντιπολίτευση), που θα μπορεί άνετα να τα «χώσει» στον Γιωργάκη μετά την ήττα, χωρίς ο ίδιος να έχει χρεωθεί καμιά πολιτική ευθύνη.

Για τη ΝΔ δεν χρειάζεται να πούμε τίποτα. Αυτό που τόσον καιρό οικοδομούν ο Ρουσόπουλος με τον Λούλη είναι το «δυνατό χαρτί ο Καραμανλής». Θεωρούν ότι αρκεί και μόνο η ρητορική του δεινότητα, σε συνδυασμό με τη μικρή σχετικά προσωπική του φθορά, για να νικήσει ένα ΠΑΣΟΚ που θα πάει με «βαρύ χαρτί» τον όχρωμο, άσημο και με δυσκολία στην εκφορά των Ελληνικών Γιωργάκη. Εκείνο που δεν σημειώνεται, όμως, από τους πολιτικούς αναλυτές των αστικών ΜΜΕ είναι πως μια τέτοια προσωποποιήσης μορφή πολιτικής αντιπαράθεσης βοηθάει κυρίως το σύστημα. Γιατί η συζήτηση δεν γίνεται με αντιπαράθεση πολιτικών (που θα μπορούσε να οδηγήσει σε κάποιου είδους υποχώρηση έναντι εργατικών και λαϊκών αιτημάτων), αλλά με αντιπαράθεση προσώπων τα οποία θα κριθούν με βάση την ικανότητά τους να διαχειριστούν την δια πολιτική. Εποι, το εκλογικό σώμα αποπολιτικοποιείται και τα ταξικά του χαρακτηριστικά διαλύονται μέσα σε διλήμματα επιλογής προσώπου, τυλιγμένα με νέφρη ηθικολογίας.

■ Σκληρό πόκερ ανάμεσα στους πρωταγωνιστές της ληστείας των Ταμείων

Προστάτης των ληστάρχων η κυβέρνηση

Σκληρός παίκτης αποδεικνύεται ο Παπαμαρκάκης της North Asset Management. Δεν μεσουρανεί, άλλωστε, τυχαία στις χρηματιστηριακές μπίζνες στο Λονδίνο και εδώ. Βλέποντας ότι ο Αλογοσκούφης, σε συνεργασία με την JP Morgan, προσπαθεί να τον αδειάσει και να φορτώσει σ' αυτόν, ως ενδιάμεσο κρίκο, τις ευθύνες για το περιβόλτο δομημένο ομόλογο που όλοι μαζί είχαν συμφωνήσει τις μίζες («αμοιβές αναδοχής και πώλησης του ομολόγου») που θα δίνονταν. Σύμφωνα με τα όσα έχουν γίνει γνωστά, η NAM του Παπαμαρκάκη φαίνεται να έχει βγάλει το μεγαλύτερο κέρδος από την κυκλοφορία του ομόλογου μέχρι να φτάσει στα Ταμεία. Αρα, είναι αυτή που ανέλαβε να πληρώσει τις μίζες. Αυτό το είχαμε σημειώσει από την πρώτη στιγμή. Δεν είναι δυνατόν κάποιοι μεσάζοντες να βγάλουν μεγαλύτερα κέρδη από την πανίσχυρη JP Morgan. Φοβούμενος, λοιπόν, ο Παπαμαρκάκης, ότι θα τον «δώσουν» για να καθαρίσουν οι υπόλοιποι, τους έβγαλε όλους στη σέντρα, απειλώντας τους ότι αν χρειαστεί θα αποκαλύψει περισσότερα για να υπερασπιστεί τον εαυτό του.

■ Καυγάς λησταρχαίων

Σε προσωπική επίθεση κατά του Καραμανλή, όπως επιπτάσει ο εκλογικός σχεδιασμός της Χαρ. Τρικούπη, προχώρησε ο Γιωργάκης στην ομιλία του στο συνέδριο του ΠΑΣΟΚ. Μάλιστα, δεν δίστασε να αναφερθεί και στο Χρηματιστήριο, κατηγορώντας τον Καραμανλή ότι δεν το ερεύνησε, επειδή έρει ότι κάποιοι Ελλαδρέχες εκείνης της περιόδου είναι σήμερα γενικοί γραμματείς και εκδότες των ομολόγων της μεγάλης απάτης («φωτογραφία» του γενικού γραμματέα του υπουργείου Οικονομικών Γ. Κουρή), γιατί εκείνοι που τότε καταδικάσθηκαν από την επιτροπή κεφαλαιαγοράς είναι σήμερα εξέχοντα μέλη της στο ρόλο του λύκου που φυλάει τα πρόβατα, επειδή έρουν τα ονυματεπώνυμα και τρέμουν μήπως τα μάθουν και οι πολίτες.

Αφού τα έρει ο Γιωργάκης τα ονόματα, γιατί δεν τα λέει αυτός για να τα μάθουν οι πολίτες; «Η φοβάται ότι άμα αρχίσουν και πέφτουν στην πάτασα ονόματα θα γίνει πανηγύρι και δεν θα έρουν που να κρυφτούν και ο ίδιος και τα στελέχη τους. Στο συγκεκριμένο ζήτημα ότι ισχύει για τον Καραμανλή ισχύει και για τον Γιωργάκη. Εκτός αν θελει να μας πει (όλα μπορεί να τα περιμένει κανείς από τον Λαλιώτη), ότι τη μεγάλη ληστεία της Σοφικότητας την έκαναν κάποιοι δεξιοί Ελλαδρέχες, ενώ οι Πασόκοι πάσχιζαν να σώσουν τις οικονομίες του κοσμάκη.

Στον Γιωργάκη ονέλαβε να απαντήσει ο Αλογοσκούφης. Κατηγόρησε το ΠΑΣΟΚ ότι «πρωτοστάτησε στη λεπτασία των αποταμιεύσεων των Ελλήνων πολιτών μέσω του Χρηματιστηρίου» και τα στελέχη του ότι «ποτέ δεν έχουν απολογήθει στο λαό για αυτά τα εγκλήματα». Αφού δεν απολογήθηκαν οι Πασόκοι, γιατί δεν τους κάθησε στο σκαμνί η κυβέρνηση της ΝΔ;

ότι JP Morgan προέβη σε αυτές τις αναληθείς δηλώσεις και ακόμη πιο λυπηρό ότι δεν τις έχει διορθώσει έκτοτε, μολονότι η North της παρέσχε πλήρη άνεση να το πράξει». Καμιά προσπάθεια να υπερασπιστεί τον εαυτό της από την κατηγορία Παπαμαρκάκη ότι είπε ψέματα. Δεύτερο, από την άρνηση και των στελέχων της JPM να παρουσιαστούν και να καταθέσουν στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής. Προφανώς, το Σαββατοκύριακο υπήρξαν συναντήσεις και παζάρια, τα βρήκαν και αποφάσισαν να τηρήσουν κοινή στάση, με πρώτη βήμα την άρνηση τους να παρουσιαστούν στη Βουλή, όπου θα δινόταν συνέχεια στο θέμα.

ση δεν ήξερε; Δεν ήξεραν ο Κουρής, ο Δούκας, ο Αλογοσκούφης, άνθρωποι που γνωρίζουν πολύ καλά την αγορά; Δανείστηκαν για λογαριασμό του δημοσίου με ευνοϊκούς -όπως λένε- όρους και δεν υποψιάστηκαν, αυτοί οι άνθρωποι της αγοράς, που θα πήγαινε το ομόλογο; Για φιλανθρωπικό ίδρυμα πέρασαν τη JPM, τη NAM και τους υπόλοιπους ραντιέρδες; Πρέπει να είναι κανείς πολύ αφελής για να πιστεύει κάπι τέτοιο. Ακόμα και ο πιο φραντικός δεξιός (που δεν είναι λαμπρό) θα σου πει ότι ήξεραν. Το μόνο που δεν θα δεχτεί είναι ότι έπεσαν και στο πολιτικό επίπεδο. Ομως, η πλειοψηφία του κόσμου ζέρει πολύ καλά ότι σ' αυτές τις δουλειές τις μίζες δεν τις μοράζονται μόνο τα στελέχη των επιχειρήσεων. Εχουν και πολιτικό όρωμα οι μίζες, όλοι αν συνήθωσεν είναι τόσο καλά ξεπλυμένο το χρήμα που δεν μένουν όχην.

Ρωτάμε: είναι δυνατόν να παίζεται τέτοιο παιχνίδι δημόσια ανάμεσα στη NAM και τη JPM και η κυβέρνηση να μην παίρνει θέση; Να κολύπητεται πίσω από την έρευνα που κάνουν οι δικαιοστικές αρχές και ο Ζορμπάς; Πολιτικό είναι το ζήτημα και σ' αυτή τη βασική πτυχή του η κυβέρνηση όφειλε να πάρει θέση. Ο Αλογοσκούφης, όμως, προτίμησε να στήσει καυγαδάκια με το ΠΑΣΟΚ, αντί να τοποθετηθεί σ' αυτό το μείζον ζή-

τημα και να εκφράσει τη θέση της κυβέρνησης.

Πολύ περισσότερο που η κυβέρνηση έχει εκφράσει ανοιχτά τη συμφωνία της με τη... γενναιόδωρη πρόταση της JPM να επαναγοράσει το ομόλογο, αφού προηγουμένως το επαναγοράσουν με την αντίστροφη σειρά όλοι οι άλλοι μεσάζοντες. Δεν θα έπερπετε ο Αλογοσκούφης, που ήταν ο εμπνευστής της ιδέας, να μας πει πού βρίσκονται οι εξελίξεις και γιατί δεν έχει γίνει τίποτα;

Στο προηγούμενο φύλλο γράφαμε, ότι το σκάνδαλο των ομολόγων ξεφουσκώνει. Προς σημήνη και ύστερα από τα δημοσιεύματα του Σαββατοκύριακου, που τροφοδότησε η ανακοίνωση Παπαμαρκάκη, φάνηκε ότι βιαστήκαμε να κάνουμε αυτή την εκτίμηση. Τη Δευτέρα, όμως, επιβεβαιώθηκε ότι δεν βιαστήκαμε να καταθέσουμε στην επιτροπή της Βουλής πολλούς ραντιέρδες; Πρώτη ήταν η προσέλθουμε σε παρασκηνιακά παζάρια με τους εκπροσώπους της NAM και της JPM να αποσοβήσει την απειλή να προφορούσε την πολιτική αντιπαράθεση. Οσο για την επιτροπή του πρώην εισαγγελέα Ζορμπά, ακόμα και να ήθελε δε θα μπορούσε να βγάλει άκρη, αφού δεν διαθέτει καν ελεγκτικό και ερευνητικό μηχανισμό και χρησιμοποιεί το μηχανισμό του... υπουργείου Οι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 13

■ Εκλογολογίας το ανάγνωσμα

Αυτό δεν το έβγαλαν από το μυαλό τους οι δημοσιογράφοι. Η «διαφρούρη» ήταν οργανωμένη και έγινε από το μέγαρο Μαξίμου, λίγες ώρες πριν ο Καραμανλής αναχωρήσει για διακοπές σε Αυστραλία, Σιγκαπούρη κ.λπ. Ήταν και πάλι «διαφρούρη» εκλογολογικού τύπου, γεγονός που επιβεβαιώνει ότι η εκλογ

Εκτιμήσεις της Χεζμπολά για τη Μέση Ανατολή

Στα γραφεία του περιοδικού «Αρδην» έγινε την περασμένη Τρίτη το απόγευμα ομιλία του εκπροσώπου διεθνών σχέσεων και μέλους του πολιτικού γραφείου της Χεζμπολά, Άλι Φαγέντ, με θέμα τις τελευταίες εξελίξεις στο Λιβάνο και τη Μέση Ανατολή. Ήταν μια ομιλία εφ' όλης της ύλης για το μεσανατολικό, που έδωσε τη δυνατότητα να γνωρίσουμε καλύτερα το χαρακτήρα αυτής της οργάνωσης.

Ο Άλι Φαγέντ αναφέρθηκε στην παναλεθρία των Αμερικάνων στο Ιράκ και την κατάρρευση των ονείρων της Κοντούζα Ράις, γεγονότα που οδηγούν σε νέα κατάσταση στη Μέση Ανατολή, χωρίς όμως να μπορούμε να γνωρίζουμε τα ακριβή χαρακτηριστικά της αυτή τη στιγμή. Το σήμουρο είναι, είπε ο Άλι Φαγέντ, ότι οι ΗΠΑ θα αποδυναμωθούν, το Ισραήλ θα βρίσκεται σε ένα εχθρικό περιβάλλον, ενώ το Ιράν και η Χεζμπολά θα δυναμώσουν και θα γίνουν πιο δυναμικά τα κινήματα Αντίστασης. Υποστήριξε ότι υπάρχει μεγάλος κίνδυνος από την πρόκληση διαμάχης μεταξύ των αντίπαλων εθνικών και θρησκευτικών ομάδων (π.χ. Σουνίτες με Σίτες, Αραβές με Πέρσες κτλ), που ενορχηστρώνται από τους Αμερικάνους. Αυτές οι διαμάχες, με πρώτη τη διαμάχη Σουνίτων – Σιτών στο Ιράκ, κατά τον Άλι Φαγέντ επισκίασαν σε ένα βαθμό τη θετική απήχηση της Λιβανέζικης Αντίστασης παγκόσμια. Η αραβοϊδαμική Ιστορία, είπε, χαρακτηρίζεται από την αντίφαση διάσπασης και συμμαχίας. Μια αντίφαση μέσα στην οποία πρότεινε υπερτερεί η διάσπαση μέσα στους αραβικούς και ισλαμικούς λαούς και πρότεινε κερδίζει έδαφος η ενότητα, όταν αυτοί οι λαοί απειλούνται. Διαβεβαίωσε ότι η Χεζμπολά έχει στόχο να συνάψει συμφωνίες στη βάση της αντίθεσης με την αμερικανική πολιτική στη Μέση Ανατολή, πέρα από θρησκευτικές και φυλετικές διαφορές, και έφερε ως παράδειγμα τη συμμαχία με το λιβανέζικο «ΚύΚ και το χριστιανό στρατηγό Αούν» (την οποία θεωρησε πολύ σημαντική), καθώς και τη θέληση της Οργάνωσης να συμμετάσχει στο κίνημα κατά της παγκοσμιοποίησης και να συνάψει συμμοχίες με την ευρωπαϊκή Αριστερά.

Για τις εσωτερικές εξελίξεις στη χώρα του, ο Άλι Φαγέντ δήλωσε ότι βρισκόμαστε σε ένα τέλμα, το οποίο κανείς δε μπορεί να γνωρίζει πού θα οδηγήσει. Σε ερώτηση για το ποια είναι η κατάληξη του κινήματος που εκφράστηκε με μαζικές κινητοποιήσεις κατά της κυβέρνησης Σινιόρα, υποστήριξε ότι αν και οι διαδηλώσεις συνεχίζονται, ωστόσο δεν προσθέτουν τίποτα περισσότερο στις πολιτικές εξελίξεις, αφήνοντας να εννοηθεί ότι η Χεζμπολά δεν θα κινηθεί πλέον στην κατεύθυνση της οργάνωσης νέου κύματος αντικυβερνητικών διαδηλώσεων κι ότι αυτές διέταν να δώσουν το έδωσαν. Για τη δύναμη του ΟΗΕ, δήλωσε ότι δε μπορεί να επηρεάσει τις πολιτικές εξελίξεις στο Λιβάνο κι ότι οι έρευνες της «ειρηνευτικής δύναμης» στο θαλάσσιο χώρο για τον εντοπισμό λαθρεμπορίας όπλων έχουν αποβεί άκαρπες. Επανέλαβε ότι η Χεζμπολά δεν επεδίωξε τη σύγκρουση με την «ειρηνευτική δύναμη», καθώς σεβάστηκε την απόφαση του ΟΗΕ, πράγμα που δεν έκανε το Ισραήλ που συνεχίζει τις παραβιάσεις των συνόρων. Εθεσε ξανά το ζήτημα των αγροκτημάτων Σεμπάα που κατέχει το Ισραήλ και υποστήριξε ότι αποτελούν σημαντικό πρόβλημα που θα πρέπει να λυθεί. Τέλος, χαρακτήρισε την οργάνωσή του κληρονόμο του Νάσερ και βασικό στυλοβάτη του αραβικού εθνικισμού. Δήλωσε ότι είναι οργάνωση 100% λιβανέζικη (δεν έχει ούτε ένα Παλαιστίνιο ή άλλο υπήκοο, δήλωσε χαρακτηριστικά), ότι έχει άριστες σχέσεις με το λιβανέζικο στρατό (που τον χαρακτήρισε σύμμαχο της Αντίστασης) και βρίσκεται στη φάση συγκρότησης ενός νέου κύματος κατά της κατοχής και της αποικιοκρατίας μαζί με άλλες οργανώσεις, όπως η Χαμάς και οι Αδελφοί Μουσουλμάνοι της Αγύπτου, δηλώνοντας χαρακτηριστικά ότι το μέλλον της περιοχής ανήκει στα ισλαμικά κινήματα και όχι τα καθαρώς εθνικά ή την Αριστερά, που βρίσκονται σε υποχώρηση.

Το ζήτημα για το οποίο δε μπόρεσε ή δε θέλησε να μιλήσει ήταν οι τελευταίες εξελίξεις στο Λιβάνο με τις συγκρούσεις του λιβανέζικου στρατού με τη Φάταχ Αλ-Ισλάμ. Ο Άλι Φαγέντ δήλωσε ότι η Φάταχ Αλ-Ισλάμ έκανε μια «ανατροπή» κατά της Συρίας φεύγοντας από τη φυλοσυριακή πλαισιονική οργάνωση Φάταχ Αλ-Ιντιφάντα κι ότι από τις εντάσεις δημιουργούνται προβλήματα στο εσωτερικό του Λιβάνου, που δεν θα έπρεπε να υπάρχουν. Κατά τα άλλα, δήλωσε ανενημέρωτος (!), χωρίς ούτε να καταγγειλει ούτε να υπερασπιστεί τις επιθέσεις του λιβανέζικου στρατού στο παλαιστινιακό στρατόπεδο του Ναχρ Αλ-Μπαρέντ.

Οσοι έσπευσαν να πανηγύρισουν για τον πρόσφατο θάνατο του Μουλά Νταντούλαχ, μελους του 10μελούς Ανώτατου Συμβουλίου των Ταλιμπάν και απρόμητου πολέμαρχου, με τεράστια αίγλη στις γραμμές των Ισλαμιστών μαχητών, να τον χαρακτηρίσουν τεράστιο στρατιωτικό και ψυχολογικό πλήγμα και να προεξοφλήσουν την αποδυνάμωση της εαρινής εξέγερσης των Ταλιμπάν, διαψεύδονται, όπως φαίνεται, πολύ γρήγορα από την προγματικότητα.

Και δεν είναι μόνο ο καταγισμός των επιθέσεων με βομβιστές αυτοκτονίας, αυτοσχέδιους εκρηκτικούς μηχανισμούς και άλλα μέσα, ακόμη και στο σχετικά πιο ασφαλές βόρειο Αφγανιστάν, που τους διαψεύδει. Η πολινανεύμενη εαρινή αντεπίθεση των Ταλιμπάν δεν έχει τη συνηθισμένη μορφή. Οπως επισημαίνει σε άρθρο του δημοσιογράφου των «Asia Times online» (19/5/07), ο οποίος είναι καλά ενημερωμένος και διαθέτει κατά κανόνα αξιόπιστες πληροφορίες για τα τεκτονόμενα στο Αφγανιστάν και στις γραμμές των Ταλιμπάν, η ηγεσία των Ταλιμπάν είναι έτοιμη να αναλάβουν δράση σε αστικές περιοχές. Τη μαζική εαρινή εξέγερση των Ταλιμπάν, είχε αναπροσαρμόσει την τακτική της πριν ακόμη από το θάνατο του Μουλά Νταντούλαχ, στρέφοντας τα πυρά στις πό-

■ Αφγανιστάν

Οι Ταλιμπάν στρέφουν τα πυρά στις πόλεις

λεις.

Στο άρθρο αυτό, μεταξύ άλλων, επισημαίνεται ότι μυστικοί πυρήνες των Ταλιμπάν μέσα στην Κανταχάρ, σε συνεργασία με συμπαθούντες στην Αφγανική διοίκηση, κάτω ακριβώς από τη μύτη των νατοϊκών δυνάμεων, βγαίνουν στην επικράνεια και τα νατοϊκά αεροπλάνα δεν μπορούν να κάνουν τίποτα. Μυστικοί πυρήνες των Ταλιμπάν είναι διάσπαρτοι επίσης σ' όλη την επαρχία Κανταχάρ και έχουν διεισδύσει στην τοπική διοίκηση. Μέχρι τώρα, οι πυρήνες αυτοί προσέφεραν χρηματική και άλλων πολεμικών μεθόδων του αντάρτικου πόλης, μετακινούνται σε πόλεις για να αναλάβουν και να εκπληρώσουν αυτή την αποστολή. Όπως συμβαίνει και στο Ιράκ, είναι πολύ δύσκολο για τις αμερικανονατοϊκές δυνάμεις να αποτρέψουν και να περιορίσουν τέτοιους ειδους επιθέσεις, στόχος των οποίων είναι να πα-

ραλύσουν τις τοπικές διοικήσεις, να αναγκάσουν τα νατοϊκά στρατεύματα να περιοριστούν στις βάσεις τους για να αποφύγουν σημαντικές απώλειες και να ενισχύσουν τη θέση των Ταλιμπάν στις πόλεις.

Στόχος των Ταλιμπάν αυτή τη χρονιά στο νοτιοανατολικό Αφγανιστάν είναι να κρατήσουν τις περιοχές που βρίσκονται ήδη υπό τον έλεγχο τους και παράλληλα να ανοίξουν νέα μέτωπα. Αυτό δε σημαίνει την κατάληψη νέων περιοχών, αλλά νέα μέτωπα επιθέσεων, ιδιαίτερα σε αστικές περιοχές. Νέοι διοικητές, εκπαιδευμένοι σε τεχνικές επιθέσεων αυτοκτονίας, αυτοσχέδιων εκρηκτικών μηχανισμών και άλλων πολεμικών μεθόδων του αντάρτικου πόλης, μετακινούνται σε πόλεις για να αναλάβουν και να εκπληρώσουν αυτή την αποστολή. Όπως συμβαίνει και στο Ιράκ, είναι πολύ δύσκολο για τις αμερικανονατοϊκές δυνάμεις να αποτρέψουν και να περιορίσουν τέτοιους ειδους επιθέσεις, στόχος των οποίων είναι να πα-

ραλύσουν τις τοπικές διοικήσεις, να αναγκάσουν τα νατοϊκά στρατεύματα να ενισχύσουν τη θέση των Ταλιμπάν στις πόλεις. Οι παραδοσιακοί παλαίμαχοι διοικητές των Ταλιμπάν θα παραμείνουν και θα παραμείνουν της περιοχές που ελέγχουν στις επαρχίες Ζαμπούλ, Κανταχάρ, Ορουζγάν και Χελμαντ.

Το δημοσίευμα των «Asia Times online» κλείνει επισημάνοντας ότι, στα πλαίσια της τακτικής αυτής, ο ρόλος του Μουλά Νταντούλαχ ήταν σημαντικός και για να κρατήσει στρατιωτικά κάποιες περιοχές ολλα και για να εξασφαλίσει ανθρώπινους και άλλους πόρους, ούτως ότι σύντομα θα αναδειχθούν νέοι ηγέτες που θα καλύψουν το κενό, όπως συνέβη και στο παρελθόν.

■ Κολομβία

«Οι παραστρατιωτικοί ήταν κρατική πολιτική»

προσωπικά τον Κολομβιανό πρόεδρο Αλβέρο Ουρίμπε, ο οποίος προσπαθεί απεγνωσμένα να παραφεύει αλώβητος από το παραστρατιωτικό σκάνδαλο, στο οποίο εμπλέκονται επίσημα μέχρι στιγμής 14 στενοί σύμμαχοί του, κάποιοι από τους οποίους μάλιστα έχουν προφυλακιστεί. Ενας από τους τρεις στρατηγούς, ο Ρίτο Αλέγιο ντελ Ρίο, γνωστός στο κρατιδίο της Αντίκαιας ως ο «ειρηνοποιός» της περιοχής Ουράμπα, έχει απολούθει από τον πρ

■ Παλαιστίνη

Βόμβες και σφαίρες «βρέχουν» τα σύννεφα του πολέμου

Οθάνατος μιας γυναίκας στον σιωνιστικό εποικισμό Συντερότ, από παλαιστινιακή ρουκέτα την περασμένη Δευτέρα, ήταν ένα ισχυρό σοκ για την ισραηλινή κοινωνία και την κυβέρνηση, που τις προηγούμενες μέρες είχε αποφασίσει να εντείνει τις αεροπορικές επιθέσεις στη Λωρίδα της Γάζας. Παρολαυτά, οι επιθέσεις της Παλαιστινιακής Αντίστασης (με πάνω από 150 ρουκέτες) δε μπορούν να συγκριθούν με τις επιθέσεις του ισραηλινού στρατού, που βομβάρδισε ακόμα και το σπίτι του Khalil Al-Haya, βουλευτή της Χαμάς, στην πόλη της Γάζας, ο οποίος έλειπε εκείνη τη στιγμή.

Περισσότεροι από 40 Παλαιστίνιοι, στην πλειοψηφία τους άμαχοι, έχουν σκοτωθεί από τις επιχειρήσεις του ισραηλινού στρατού την τελευταία βδομάδα. Την ίδια στιγμή, χιλιάδες Παλαιστινιοί είναι παγιδευμένοι στα σύνορα με την Αίγυπτο και δε μπορούν να περάσουν το πέρασμα του Κάρνι.

Ομως, παρά τη στρατιωτική τους υπεροχή, οι Σιωνιστές δι-

στάζουν ακόμα να εξαπολύουσσυν χερσαία επιχείρηση, έχοντας νωπή την ήττα τους στο λιβανέζικο μέτωπο από τη Χεζμπολά. Ο ισραηλινός πρωθυπουργός, που έχει στην πλάτη του το πόρισμα της έκθεσης Βίνογκραντ (τον καθιστά κύριο υπεύθυνο της ήττας στο Λιβάνο), δήλωσε ότι επιλέγει τα «κλιμακωτά πλήγματα», ενώ οι στρατιωτικοί δηλώνουν ότι δεν είναι στα άμεσα σχέδιά τους η χερσαία επιχείρηση, επειδή φρούνται τις απώλειες που θα έχουν σε μια τέτοια περίπτω-

Η πληγή του Λιβάνου

Από τη στιγμή που ξεκίνησαν οι μάχες στο παλαιστινιακό στρατόπεδο Νοχρ-Άλ-Μπαρέντ στο βόρειο Λιβάνο σφηνώθηκαν στο μυστό μου τα λόγια ενάς Παλαιστίνιου, σε μία απ' τις συναντήσεις που έχει η ελληνική αντιπροσωπεία που πήρε μέρος στο συνέδριο της Βηρυτού για την Αντίσταση, που οργάνωσε η Χεζμπολά με το «ΚοΚΛιβάνου τον περασμένο Νοέμβρη: «Αν δεν υπήρχε η ανάγκη της ενότητας κατά του Ισραήλ, οι Παλαιστίνιοι στο Λιβάνο θα είχαν από καιρό εξεγερθεί».

Φυσικά και δεν πρόκειται για εξέγερση των πάνω από 200.000 (πολύ περισσότερων, κατά τα επίσημα στοιχεία, που δεν έχουν μετρήσει τους εκαντοντάδες χιλιάδες που αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τη χώρα), Παλαιστινίων προσφύγων αυτά που συμβαίνουν τούτες τις μέρες στο Λιβάνο. Ομως, κανείς δε μπορεί να εγγυηθεί ότι οι συγκρούσεις δεν θα επεκταθούν και σ' άλλα στρατόπεδα, άσχετα αν η Φάτοχ Άλ-Ισλάμ είναι μια ομάδα μερικών εκαντοντάδων μοχλητών, που σύμφωνα με πολλούς (όπως ο γνωστός Ρόμπερ Φισκ του Ιντιπέντεντ, αλλά και οι εκπρόσωποι του λιβανέζικου στρατού) έχει πλαισιωθεί και από ξένους μοχλητές, από το Ιράκ, την Υεμένη, τη Συρία και άλλου, και έχει διασυνδέσεις με την Αλ-Κάιντα, μολονότι η ίδια η Οργάνωση το διαψεύδει κατηγορηματικά.

Οσο κι αν οι παλαιστινιακές οργανώσεις διαχωρίζονται απ' τη Φάτοχ Άλ-Ισλάμ, οργάνωση που προέκυψε από διάσπαση, τον περασμένο Νοέμβρη, μιας άλλης παλαιστινιακής οργάνωσης, με φυλοσυριακή καταβολή, της Φάτοχ Άλ-Ιντιφάντα, κανείς δε μπορεί να γνωρίζει ποιες είναι οι δυνατότητες στρατολόγησης και η απίχτη που μπορεί αυτή να έχει μέσα σε ένα περιβάλλον που δεν δίνει καμία ελπίδα ζωής στους χιλιάδες Παλαιστίνιους προσφυγες του Λιβάνου. Σε μια περίοδο μάλιστα που τα σύννεφα του πολέμου «βρέχουν» σφαίρες και βόμβες στην Παλαιστίνη, με την κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» ανίκανη να οργανώσει την Παλαιστινιακή Αντίσταση, που παραταύτα συνεχίζεται.

Αυτό είναι το κύριο πρόβλημα που αντιμετωπίζει ο λιβανέζικος στρατός, ο οποίος ενεργεί σαν κατοχικό στρατός, παρουσιάζοντας εκπληκτική ομοιότητα με τον αμερικανικό στο Ιράκ και τον ισραηλινό στην Παλαιστίνη. Την ίδια εκπληκτική ομοιότητα παρουσιάζουν και οι δηλώσεις του υπουργού Πολέμου του Λιβάνου, που δήλωσε ότι δεν διαπραγματεύεται με τρομοκράτες! Ομως, «κανένας Παλαιστίνιος ή Παλαιστινιακή Οργάνωση στο Λιβάνο δεν θα δεχτεί να βλέπει τον Παλαιστινιακό λαό να σφαγιάζεται σε ένα ειδος συλλογικής τιμωρίας», δήλωνε ένας από τους πολλούς πρόσφυγες που διαδήλωσαν οργισμένοι σε τρία παλαιστινιακά στρατόπεδα στο Λιβάνο. Το άνοιγμα πυρός αδιάκριτα μέσα σε ένα τόσο πυκνοκατοικημένο προσφυγικό καταυλισμό (1 τετραγωνικό χιλιόμετρο για 35 με 40 χιλιάδες ανθρώπους, δηλαδή 40 φορές πιο πυκνοκατοικημένο απ' την Αττική και 12 φορές πιο πυκνοκατοικημένο απ' τη Λωρίδα της Γάζας), μόνο και μόνο για να παταχτεί η «τρομοκρατία», ακόμα κι αν δεν προκαλέσει γενικευμένη εξέγερση μέσα στους Παλαιστίνιους πρόσφυγες, θα συσσωρεύσει απέραντη οργή. Μετατρέποντας έτοι τον παλαιστινιακό πληθυσμό σε βραδύνφλεγή βόμβα που καμία δύναμη δεν θα μπορέσει να αφοπλίσει.

Ούτε κι αυτή η Χεζμπολά που συντάχτηκε στο πλευρό του λιβανέζικου στρατού (με τον οποίο άλλωστε τηρεί άριστες σχέσεις), αρνούμενη να βγάλει έστω και μια ανακοίνωση καταγγελίας για τη σφραγή των «Παλαιστινών αδελφών». Δείχνοντας έτοι τα ταξικά της δρία, ως μια οργάνωση εθνικοπατελευθερωτική μεν, σε αστικά πλαίσια δε, που η αλληλεγγύη της στους Παλαιστίνιους εξαντλείται με το να τους δώσει κάποιες δουλειές τις οποίες δε δέχονται να κάνουν οι Λιβανέζοι.

K.B.

Στα πρότυπα του πολέμου «κατά της τρομοκρατίας»

«Οι τρεις τελευταίες μέρες ήταν πολύ άσχημες για τα παιδιά μας μέσα στο στρατόπεδο. Υπάρχουν περίπου 40.000 από εμάς εδώ, σε ένα κομμάτι γης ενός χιλιομέτρου. Δεν υπάρχει ούτε φραγή, ούτε νερό, ούτε νοσοκομείο μέσα στο στρατόπεδο. Πριν από λίγο η UNRWA (σ.σ. η υπηρεσία του ΟΗΕ για τους Παλαιστίνιους πρόσφυγες) έφερε τροφή μέσα για τον κόσμο. Τότε ο λιβανέζικος στρατός βομβάρδισε ένα από τα φορτηγά... Πιστεύω ότι σκοτώθηκαν πέντε άνθρωποι. Είδα έναν άντρα με κομμένο το πόδι του. Είδα ανθρώπους να κλαίνε, μεταξύ τους και παιδιά. Η μικρή μου ανιψιά, είναι ενιά, είπε ότι είδε έναν άντρα να πεθαίνει στο δρόμο σήμερα» (μαρτυρία Παλαιστίνιου πρόσφυγα στο στρατόπεδο Νοχρ Άλ-Μπαρέντ, BBC 22/5/07).

«Θεωρώ το στρατό υπεύθυνο γι' αυτό που μου συνέβη... Δεν στοχεύουν μόνο στη Φάτοχ Άλ-Ισλάμ, αλλά σε όλους τους Παλαιστίνιους μέσα στο στρατόπεδο... Είναι χειρότεροι κι απ' τον ισραηλινό στρατό» (μαρ-

(Human Rights Watch, 23/5/07).

«Την Τρίτη, μία αυτοκινητοπομπή της UNRWA αναφέρθηκε ότι χτυπήθηκε από θέσεις που κατέχει ο λιβανέζικος στρατός, αφού μετακινήθηκε μόλις μερικές εκαντοντάδες μέτρα μέσα στο στρατόπεδο. Ο στρατός φαίνεται να στόχευε σε θέσεις της Φάτοχ Άλ-Ισλάμ πλησίων μεταξύ τους μετακινητοπομπής. Αυτόπτες μάρτυρες δήλωσαν στο IRIN ότι η αυτοκινητοπομπή της UNRWA είχε λάβει την άδεια των μοχλητών της Φάτοχ Άλ-Ισλάμ να προχωρήσει... Ο Νατίμ Αουρι, ερευνητής της μη κυβερνητικής οργάνωσης Πα-

ραπορτητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, είπε ότι ο λιβανέζικος στρατός δεν τήρησε τον διεθνή ανθρωπιστικό νόμο βομβαρδίζοντας περιοχές αμάχων μέσα στο στρατόπεδο» (IRIN – Ολοκληρωμένο Δίκτυο Περιφερειακής Ενημέρωσης, 23/5/07). Το IRIN είναι τημήμα του Γραφείου Συντονισμού Ανθρωπιστικών Υποθέσεων του ΟΗΕ, οι εκθέσεις του όμως δεν εξαρτούνται πάντα απ' τον ΟΗΕ, όπως αναφέρεται στην ιστοσελίδα του).

Οι παραπάνω μαρτυρίες δεν αφήνουν καμία αμφιβολία για το ότι η δράση του λιβανέζικου στρατού είναι στα πρότυπα του προτραπέδου της τρομοκρατίας. Η επιχείρηση του ενάντια στους υπόπτους μιας ληστείας στην Τρίπολη του Λιβάνου την περασμένη Κυριακή (που ήταν η απαρχή των συγκρούσεων) είχε όλα τα χαρακτηριστικά αυτού του πολέμου, όπως και οι εκκαθαριστικές του επιχειρήσεις στο δεύτερο μεγαλύτερο παλαιστινιακό προσφυγικό στρατόπεδο στο Λίβανο, το Νοχρ Άλ-Μπαρέντ. Αυ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8

Ξανά κάτω από ξένες σημαίες

«Μύρισε» εκλογές. Οποτε κι αν αποφασίσει ο Καραμανλής να τις κάνει, το μόνο που θα καθορίσει είναι το μήκος της προεκλογικής περιόδου, η οποία έχει ήδη αρχίσει. Τίποτ' άλλο να μην είχαμε, θα αρκούσε στη γλίτσα των πολιτικών στις τηλεοπτικές εκπομπές, το ακατάσχετο γλείψιμο που κάνουν στους τηλεαστέρες, για να μας πείσει πως βρισκόμαστε σε προεκλογική περίοδο, που την τράπουλα μοιράζουν οι βαρόνοι των μίντια και τα μαντρόσκυλα που κουμαντάρουν τα μαγαζιά τους.

Η τράπουλα για μια φορά ακόμα είναι σημαδεμένη. Απροκάλυπτα μάλιστα. Κωστάκης ή Γιωργάκης; Αυτό είναι το δίλημμα στο οποίο θα κληθούν να απαντήσουν οι ψυφοφόροι. Ούτε καν ΝΔ ή ΠΑΣΟΚ, αλλά Κωστάκης ή Γιωργάκης. Ετσι, για να σηματοδοτηθεί η μία, ενιαία και αδιαίρετη πολιτική που υπηρετούν και τα δυο κόμματα. Η μόνη διαφοροποίηση που επιτρέπεται είναι στη διαμόρφωση διαφόρων φιλοδωρημάτων προς τις «ευπαθείς κοινωνικές ομάδες», που θυμίζουν τις χάντρες και τα καθρεφτάκια που μοιράζαν στους ιθαγενείς της Αφρικής οι αποικιοκράτες εισβολείς. Η συνέχεια στην ιστορία της αποικιοκρατίας είναι γνωστή: όταν οι ιθαγενείς κατάλαβαν την κοροϊδία και άρχισαν τη διαμαρτυρία, συνάντησαν τις μπούκες των πυροβόλων όπλων, απέναντι στα οποία ήταν ανίσχυρα τα δικά τους ακόντια. Ετσι και στη διαχείριση του αστικού κράτους: όταν οι εργαζόμενοι συνειδητοποιούν την κοροϊδία και διεκδικούν, βρίσκουν απέναντι τους την πάνοπλη κρατική καταστολή, έτοιμη να εφαρμόσει το νόμο.

Δίπλα στους μονομάχους του δικομματισμού, που μονοπωλούν το παιχνίδι, απλώνουν την προεκλογική πραμάτεια τους οι σχηματισμοί της κοινοβουλευτικής και της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς. Φτωχική πλην τημία η πραμάτεια τους, προσπαθεί μάταια να συγκροτήσει «αντίπαλο δέος». Μάταια, γιατί το αντίπαλο δέος δεν συγκροτείται στο γήπεδο του αντίπαλου και με «πιασμένο» τον διαιτητή. Το αντίπαλο στο κεφάλαιο και τους υπηρέτες του δέος συγκροτείται στους δρόμους, στα μονοπάτια της αντίστασης, σε καθημερινές μάχες ενάντια σε κάθε σφετερισμό, στην οικοδόμηση της ταξικής συλλογικότητας, στη βίαιη και μη βίαιη αντιπαράθεση με τους θεσμούς και τα όργανα καταπίεσης του συστήματος, στη δημιουργία των όρων για την επαναστατική ανατροπή. Το αντίπαλο δέος οικοδομείται με όρους κινήματος και όχι με όρους αναπαραγωγής πολιτικών μικρομάγαζων (ή μεγαλομάγαζων).

Αλλά, ας μην τα ρίχνουμε όλα σε εκείνους που θα διεκδικήσουν και πάλι την ψήφο ανεμίζοντας κόκκινες (ή ροζ) σημαίες. Η δική τους πολιτική μιζέρια είναι σε κάποιο βαθμό αντανάκλαση της κοινωνικής μιζέριας. Εκατομμύρια εργάτες, εργαζόμενοι, φτωχοί αγρότες, νέοι θα κινηθούν και πάλι κάτω από ξένες σημαίες. Εστω κι αν δεν πλημμυρίσουν τους δρόμους και περιοριστούν μόνο στη μετάβαση προς τα εκλογικά κέντρα. Ζητούμενο είναι η κοσμοπολιτικό μέρος της ταξικές σημαίες.

Εγκαινιάστηκε το νέο κτίριο της αμερικανικής πρεσβείας

Εγκαινιάστηκε κάθε το απόγεια το νέο κτίριο της αμερικανικής πρεσβείας (φωτογραφία) παρουσία του πρέσβη κ. Τσαρλς Ριά, του υφυπουργού Εξωτερικών κ. Ι. Βαλλινάκη και άλλων ελίτων και αμερικανών αξιωματούχων. Το έκτασης 5.000 τ.μ. κτίριο φιλοξενεί λόγω περισσότερα από 85 δέντρα, κυρίως ελέας και κυπαρίσσια. Το νέο κτίριο βρίσκεται σε αρχιτεκτονική αντιστοιχία με το παλαιό που στεβάστηκε ένας από τους αρχαιότερους αρχείτονες του 20ού αιώνα, ο Βάκτης Γκρέπους, εμπνευσμένος από τον Περθενάνα. Κό-

λέπτα κούτσα, λέπτο γκόρε (Τα όμορφα σπίτια, όμορφα καίγονται).

■ Μίζες

Τι σου είναι, ρε παιδί μου, αυτή η «πολιτικώς ορδή» γλώσσα. Για «αμοιβές αναδοχής και πώλησης του ομολόγου» έκανε λόγο στη γνωστή δήλωσή του ο διάσημος πλέον Παπαμαρκάκης. Μίζες τις λέμε στα απλά ελληνικά. Και σαφέστεροι είμαστε και οικονομία λέξεων κάνουμε. Εν πάσῃ περιπώσει, το ερώτημα τώρα είναι: ποιοι πήραν «αμοιβές αναδοχής και πώλησης του ομολόγου»; Σιγά μην το μάθουμε... Το παζάρι έχει γίνει και σε ψηλό επίπεδο μάλιστα. Κάποιες λεπτομέρειες έχουν μείνει και αυτές δέλει να ρυθμίσει ο Παπαμαρκάκης. Γί' αυτό και άνοιξε το στόμα του μετά από τόσο καιρό. Φυσικά, δεν πρέπει να αποκλείσουμε ναυάγιο στο παζάρι, οπότε κάποια στόματα δ' ανοίξουν και κάτι ακόμα δα μάθουμε.

■ Ενοχη σιωπή (1)

«Καλό είναι να μη σταματήσουμε στα προσωπικά δεδομένα και να ερευνηδεί ό, τι υπάρχει, αφού λέσι ο ίδιος ότι όλα είναι καθαρά. Πράγματι, η επίκληση των προσωπικών δεδομένων αφήνει μια σκιά ότι κάπι δέλει να κρύψει, γι' αυτό ακριβώς δεν δέλει τη δημοσιότητα». Σαφέστατος ο αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου και πρόεδρος της Ενωσης Δικαστών και Εισαγγελέων Α. Κυριτσάκης, καρφώνει στον πάσσαλο της απίμωσης τον Ρ. Κεδίκογλου, αλλά και την κυβέρνηση που έσπευσε να τον καλύψει, παρά τις κραυγαλέες αντιφάσεις στις οποίες έχει περιπέσει.

Ο Κυριτσάκης έχει προηγούμενα με τον Κεδίκογλου ψιδυρίζουν στ' αυτή των συνομιλητών τους οι Νεοδημοκράτες. Χαίρουμε πολύ! Και λοιπόν; Ας απαντήσουν επί της ουσίας. Κι αν έχουν τα κότσια, ας βγουν και ας καταγγείλουν δημόσια τον Κυριτσάκη ότι παίζει προσωπικά ή πολιτικά παιχνίδια.

■ Ενοχη σιωπή (2)

Ο Κυριτσάκης, βέβαια, πήγε στο ΔΣ της Ενωσης Δικαστών και Εισαγγελέων και αναδιπλώθηκε πλήρως, επιλέγοντας το ρόλο του Πόντιου Πιλάτου («τράβηξε» την πλειοψηφία της ΕΔΕ στη δέση ότι «δεν συντρέχει λόγος να τοποθετηθεί», που συνοδεύτηκε και από κάλεσμα προς όλους «να σέβονται τους δεσμούς και να επιδεικνύουν εμπιστοσύνη στην ελληνική Δι-

■ Επιβεβαίωσε το αυτονόητο

Τι νέο είπε ο περιβόητος Παπαμαρκάκης της North Asset Management με τη δήλωσή του; Τίποτα απλύτως. Απλώς επιβεβαίωσε το αυτονόητο. Είπε πως η JP Morgan γνώριζε -και μάλιστα σε ανώτατο επεδό- τη διαδρομή που θα ακολουθούσε το δομημένο ομόλογο που θα εξέδιδε η ίδια σε συνεργασία με το ελληνικό δημόσιο (το υπουργείο Οικονομικών). Και γιατί είναι αυτό αυτονόητο; Γιατί κανένας χρηματοοικονομικός οίκος του επιπέδου της JPM δεν θα έπαιρνε το ρίσκο να εκδώσει ένα τέτοιο ομόλογο (καταβάλλοντας στο ελληνικό δημόσιο ζεστό χρήμα), αν δεν είχε εξασφαλισμένους εκ των προτέρων τους αγοραστές. Και βέβαια, οι άνδρων της JPM δεν είναι αφελείς για να πιστεύουν ότι μια αεριτζιδική χρηματιστηριακή εταιρία, όπως η NAM του Παπαμαρκάκη, ή μια τράπεζα, όπως η γερμανική HVB, θα κρατούσαν το ομόλογο για δεκαετίες. Θα το πλούσαν σε «κορόίδα». Και «κορόίδα» δεν ήταν ο Πρινιατάκης και τα λοιπά «καρτάλια» της «Ακρόπολης». Ήταν τα ασφαλιστικά ταμεία.

Ο Παπαμαρκάκης, λοιπόν, επιβεβαίωσε το αυτονόητο: ότι όλες οι επιχειρήσεις που μπλέχτηκαν στο «κόλπο», από την JPM μέχρι την «Ακρόπολης», ήζεραν εκ των προτέρων πού θα καταλήξει το ομόλογο. Ήζεραν ότι τα «κορόίδα» είχαν βρεθεί και μοιράσαν μεταξύ τους τα κέρδη και τις μίζες προς όσους θα βιηδούσαν για να υλοποιηθεί το «κόλπο». Το μόνο ερώτημα που απομένει είναι τούτο: αφού όλοι οι κρίκοι του τραπεζικοχρηματιστηριακού κυκλώματος γνώριζαν τη διαδρομή που θα ακολουθούσε το ομόλογο, είναι δυνατόν να μην είχε ιδέα το υπουργείο Οικονομικών που ήταν ο δανειολήπτης και πρόσφερε την εγγύησή του; Αν στο υπουργείο Οικονομικών υπηρετούσαν τίποτα άσχετο και όχι άνδρων όπως ο Δούκας και ο Κουρής, που έχουν δουλέψει χρόνια ως στελέχη τραπεζών και χρηματιστηριακών εταιριών, θα μπορούσε να πει κανείς ότι πιάστηκαν κορόίδα και να μιλήσει για ανεπάρκεια. Ομως και αυτοί, όπως και ο Αλογοσκούφης, είναι ειδήμονες και επομένως ήζεραν πολύ καλά.

νομίμως επιβαλλόμενη την - μέχρι τελικής εκκαθαρίσεως της δημιουργηθείσας κατάστασης προς προστασία του δεσμού άμεση αποχή του κ. προέδρου από την άσκηση των καθηκόντων του».

■ Ομορφος κόσμος

Πέντε βουλευτές του ΠΑΣΟΚ με ερώτησή τους προς τον Δ. Σιούφα καταγγέλλουν ότι υπόδικος [σε βαθμό κακουργήματος μάλιστα και για αδικήματα μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και αυτό της απάτης] διορίστηκε διευθυντής του «Δημόκριτου» και ταυτόχρονα μέλος του διοικητικού του συμβουλίου. Στην ίδια ερώτηση αναφέρονται και σε συνταξιοδοτήδεντα, πρώην διευθυντή προσωπικού του ίδιου δημόσιου οργανισμού, ο οποίος έχει τοποθετηθεί σε τρία πόστα [προϊστάμενος στην υπηρεσία διακίνησης ραδιοϊστόπων, προϊστάμενος στη γραμματεία κονδυλίων και έρευνας στην Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας και αντιπρόεδρος του Κέντρου Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας] με παχυλότατες αμοιβές.

Επειδή οι Πιασόκοι βουλευτές φαίνεται να έχουν άριστη ενημέρωση [λογικό, αφού τα πόστα κατείχαν πριν δικοί τους «ημέτεροι», που πλέον βρέθηκαν στην απέξω], αναρωτιόμαστε. Τάσση «λειψανδρία» έχει πια η κυβέρνηση της «σεμνότητας και ταπεινότητας» και της «σύγκρουσης με τη διαφορά», που χρησιμοποιεί ακόμα και υπόδικους σε πόστα της διοίκησης ή δίνει τρία ταυτόχρονα πόστα στο ίδιο πρόσωπο; Ή μήπως το υπουργείο Ανάπτυξης αναπτύσσει το «σύστημα Σιούφα» και δεν πάρνει παρατρεχόμενους άλλων κυβερνητικών στελεχών;

■ Ο καταληλότερος

Ο Σημίτης ήταν «ο καταλληλότερος» για πρωθυπουργός και ο Πρινιωτάκης της «Ακρόπολις ΑΧΕΠΕΥ» ο καταληλότερος για να δώσει επενδυτικές συμβουλές στους ΠΑΣΠίτες. Τα εκκλαπτόμενα λαμόγια φώναξαν έναν «γκουρού» της χρηματιστηριακής λαμογιάς για να τους διδάξει το πώς μπορεί κανείς να βγάζει χοντρά κέρδη πουλώντας αέρα κοπανιστό και γδύνοντας τα κορόδα. Βγαίνει τώρα ο Ευδυμίου και δηλώνει πως τον Πρινιωτάκη δεν τον κάλεσαν οι ΠΑΣΠίτες, αλλά οι καθηγητές της Σχολής. Η εκδήλωση, όμως, ήταν της ΠΑΣΠ, έτσι δεν είναι Πετράκη;

Βέβαια, για να λέμε και του στραβού το δίκιο, δεν θα είχε καμιά σημασία αν αντί του Πρινιωτάκη είχε προσκληθεί να παραδώσει μαθήματα στους ΠΑΣΠίτες κάποιος άλλος χρηματιστής. Το μείζον εδώ δεν είναι το πρόσωπο, αλλά η ίδια η διαδικασία, το περιεχόμενο της διάλεξης.

■ Νέος ποιητής στην κυβερνητική αυλή

Αποκτήσαμε και άλλον... ποιητή. Ερώτηση ουσίας έκαναν στον Μαγγίνα και έδωσε την εξής απάντηση, την οποία μάλιστα κοινοποίησε παντού με δελτίο Τύπου του υπουργείου Απασχόλησης: «Οταν κατακλύζεσαι από αναξιοπιστία, ότι και να λες έχει μικρή σημασία». (!!!)

■ Ξεφτίλα και πρόκληση

Ο [κατά δήλωσή του] αριστερός Ντέμης Νικολαΐδης, το άλλοτε ποδοσφαιρικό είδωλο των οπαδών της ΑΕΚ [και όχι μόνο] και νυν πρόεδρος της καπιταλιστικής επιχείρησης «ΠΑΕ ΑΕΚ» επέλεξε την 4η Αυγούστου για να δώσει η ομάδα του φιλικό αγώνα με τη Λάτσιο, την ομάδα-σύμβολο των Ιταλών νοσταλγών του φασισμού. Του διέφυγε, άραγε, ο συμβολισμός; Πιστεύουμε πως όχι. Απλά, αν δεν επέλεξε το συμβολισμό, τον ανέχτηκε, για να κάνει μια ακόμα επιδείξη τσαμπουκά σε βάρος των οπαδών της ΑΕΚ, τημήματα των οποίων έχουν αδελφοποιηθεί με τους οπαδούς της Λιβέρον, ομάδα-σύμβολο της Αριστεράς στην Ιταλία. Ας ξεσκωθούν οι οπαδοί της ΑΕΚ για να ματιώσουν την πρόκληση και ας μη κάνουν το κορόιδο κάποιοι «επώνυμοι» της «Ένωσης 1924», που δηλώνουν προοδευτικοί, αριστεροί και τα παρόμοια.

Ο Πάολο ντι Κάνιο, σύμβολο των «Λατσιάλι», ανταποδίδει τον φασιστικό χαιρετισμό στους οπαδούς, ύστερα από την επίτευξη ενός γκολ.

Ενας στο μήνυμά του έβαλε «φωτιά» στη συγκέντρωση που έγινε την περασμένη Τρίτη στο Πολυτεχνείο, απ' αφομή το τέλος της δίκης της 17Ν. Το ότι η συζήτηση που ακολούθησε περιστράφηκε κυρίως γύρω απ' αυτό το ερώτημα αποδεικνύει ότι ήταν καίριο. Είπε ο φυλακισμένος ογωνιστής:

«Το πρώτο ερώτημα είναι: Ως πού είμαστε διατεθειμένοι να παλέψουμε για το σπάσιμο της σιωπής που επιβάλλει η κυριαρχία; Άμεσα συνδέδεμένο με το παραπάνω είναι και το ζήτημα της συζήτησης που δεν έγινε για το ένοπλο στην Ελλάδα και τη σχέση του με το κίνημα. Διάλογος που έχει να κάνει με την αυτογνωσία και τις προοπτικές του κινήματος. Ας μην ξεχνάμε, ότι κυκλοί κλείνουν, κύκλοι ανοίγουν. Πολιτικά σχέδια περνούν, αλλά τα ίδια ερωτήματα πάλι εμφανίζονται. Το δεύτερο ερώτημα είναι, λοιπόν: Είμαστε έτοιμοι ν' ανοίξουμε αυτή τη συζήτηση;».

Από την πλευρά μας απαντήσαμε καταφατικά στο ερώτημα Κουφοντίνας: Οχι μόνο είμαστε έτοιμοι ν' ανοίξουμε τη συζήτηση για το ένοπλο, αλλά θεωρούμε πως

Για πολλά χρόνια το πρόβλημα της στάσης έναντι του ελληνικού αντάρτικου πόλεων κρυβόταν «κάτω από το χαλί». Σ' αυτό διευκόλυνε και το γεγονός ότι οι επιθέσεις που οργάνωσε το κράτος ενάντια σε αγωνιστές καταγγέλθηκαν ως σκευωρίες και κατά συνέπεια η υπεράσπιση των διωκόμενων δεν χρειάστηκε να πάρει τη μορφή υπεράσπισης και του ένοπλου. Περιορίστηκε στην πολιτική καταγγελία των σκευωρών και στη διεκδίκηση της αθώωσης των διωκόμενων με πολιτικά και νομικά μέσα. Από το κολοκάρι του 2002, όμως, το ζήτημα τέθηκε διαφορετικά. Κι ακόμα πιο καθαρά τέθηκε μετά την εμφάνιση στις Αρχές του Δ. Κουφοντίνας και την ανάληψη πολιτικής ευθύνης από τον χρ. Τσιγαρίδα, ομέσως μετά τη σύλληψή του. Πλέον, το κίνημα δεν είχε να υπερασπιστεί ανθρώπους που υπερασπίζονταν την αθώωση τους, αλλά ανθρώπους που υπερασπίζονταν την πολιτική επιλογή του ένοπλου.

Το σκηνικό των τρομοδικών βιοήθησε και πάλι να κρυφτεί το πρόβλημα «κάτω από το χαλί». Δίκες είχαμε, άνθρωποι φώναζαν

Κομμάτι του κινήματος το ένοπλο

αυτή η συζήτηση θα καθορίσει τα όρια (ιδεολογικά, πολιτικά, οργανωτικά) του κινήματος αλληλεγγύης. Άλλωστε, όπως καλά γνωρίζουν οι αναγνώστες της «Κ», αυτή η συζήτηση από τη μεριά μας έχει ανοίξει. Ας επανέλθουμε, λοιπόν.

Είναι πολλοί αυτοί που θα συμφωνήσουν ότι το ένοπλο είναι κομμάτι του κινήματος. Δεν θα είχε, άλλωστε, νόημα να συζητάμε για αλληλεγγύη στους πολιτικούς κρατούμενους που αναλαμβάνουν πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή τους στο ένοπλο, αν δεν είχαμε αυτή την αντίληψη. Ομως, αυτή η παραδοχή δεν μας οδηγεί πουθενά. Γιατί συχνά είναι καθαρά υποκριτική, ενώ ακόμη πιο συχνά συνοδεύεται από κάθε άλλο παρά κολακευτικό χαρακτηρισμός για το ένοπλο, που αντιμετωπίζεται ως η «προβληματική» πλευρά του κινήματος, ως ένα «αναγκαίο κακό» που απλά είμαστε αναγκασμένοι να το ανεχούμε.

Οπως είναι γνωστό, το πρόβλημα δεν περιορίζεται ειδικά στο ένοπλο, αλλά αφορά γενικότερα τη λαϊκή αντίθεση και την επαναστατική βία ως οργανωμένη μορφή έκφρασης της. Πόσες φορές δεν μας έχει δοθεί η ευκαιρία να σημειώσουμε το (φαινομενικά) οξύμωρο να υμείται η αντίθετη στην έσπτα σε διάφορες γωνιές του πλανήτη και να λοιδορείται (συχνά δε και να συκοφαντείται) στη χώρα μας. Το ίδιο ισχύει και για το ένοπλο. Από τη μια έχουμε όρκους πίστης στον Τσε και εκστατικά κείμενα για τα λαττινοαμερικανικά αντάρτικα, για τους Ζαππατίστας (αναφερόμαστε στην πρώτη περίοδο τους, που ο ένοπλος ογωνιστής αποτελούσε το βασικό στοιχείο της πολιτικής τους), για την αντίσταση στο Ιράκ, και από την άλλη έχουμε αποστασιοποίηση (στην καλύτερη περίπτωση) ή κατασυκοφάντηση (στη χειρότερη) των μορφών αντάρτικου πόλης που αναπτύσσονται στην Ελλάδα.

ως μια λύση ήταν, με τη μορφή επιείκειας του συστήματος (και τα ανάλογα ανταλλαγμάτα, σε ιδεολογικοπολιτικό επίπεδο, από τους επαναστάτες πολιτικού κρατούμενους).

Αντίθετα, η ριζοσπαστική τάση του κινήματος αλληλεγγύης επιλέγει τον καθαρό ορίζοντα. Πολιτική λύση με κοινωνικούς όρους, για να το πούμε σχηματικά. Αυτό σημαίνει πως το ένοπλο θεωρείται κομμάτι του κινήματος. Στο παρελθόν, στο παρόν και το μέλλον. Γιατί -όπως λέει και ο Δ. Κουφοντίνας - κύκλοι ανοίγουν και κύκλοι κλείνουν. Οσο υπάρχει εκμετάλλευση και καταπίεση, όσο η βαρβαρότητα είναι το εργαλείο με το οποίο διεξάγει την ταξική πάλη η αστική τάξη, η βία θα συνοδεύει τους κοινωνικούς ογώνες και το ένοπλο θα κάνει την εμφάνισή του δίπλα στις άλλες μορφές των κινήματων, πότε σε απόστα-

ση και πότε σε ώσμωση μ' αυτά, με όλες τις αντιφάσεις που συνοδεύουν τα κινήματα, ειδικά στις περιόδους που δεν είναι και οι καλύτερές τους. Δε μπορεί, λοιπόν, να υπάρξει αλληλεγγύη σ' αυτούς τους πολιτικούς κρατούμενους χωρίς αναφορά στο ένοπλο ως στοιχείο του κινήματος της

Επιστροφή στην «Καρφίτσα»

Χαρακτηριστικά δολοφονικής επίθεσης, που θυμίζει εποχές «Καρφίτσας» είχε το «τροχιά» σε βάρος του Κ. Μουζουράκη, μελούς του Δικτύου. Κι όμως, παρά τις καταγγελίες του ίδιου και της οργάνωσής του, παρά τα δημοσιεύματα του Τύπου, από μεριάς κυβέρνησης (και του λαλίστατου κατά τα άλλα Πολύδωρα) σιωπή ιχθύος.

Ο Μουζουράκης γυρνούσε στο σπίτι του από τη δουλειά χαράματα, όταν αυτοκίνητο, που τον είχε πάρει στο κατόπι δύο έφευγε από τη δουλειά του, χτύπησε από πίσω τη μηχανή του. Ο ίδιος εκσφενδονίστηκε (ευτυχώς δεν έπαθε κάπι σοβαρό) και ειδεί το αυτοκίνητο να περνά σκόπιμα πάνω από τη μηχανή, να σταματά, να κατεβαίνουν τρεις «φουσκωτοί» και να κλοτσάνε τη μηχανή του! Ο ίδιος γλίτωσε τα χειρότερα, επειδή οι περίοικοι έβαλαν τις φωνές και οι «φουσκωτοί» έφυγαν. Οταν έφτασε η Αστυνομία, οι περίοικοι έδωσαν τα στοιχεία του αυτοκίνητου: σκούρο γκρίζο Opel Astra, με αριθμό YEN 7167 και τότε άκουσαν τους μπάτσους να δηλώνουν ότι τέτοιος αριθμός δεν υπάρχει. Οταν ο Μουζουράκης και οι περίοικοι διαμαρτυρήθηκαν γιατί δεν ειδοποιούν την Αμεση Δράση ώστε να εντοπίσει το αυτοκίνητο, άκουσαν με έκπληξη τον ένα μπάτσο να ρωτάει «είναι δικοί μας;» και τον άλλο να απαντά «άστο!»!

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο Κ. Μουζουράκης μπαίνει στο στόχαστρο. Παλαιότερα είχε σχεδόν αποχθεί έξω από το σπίτι του και οδηγήθηκε για «φιλική συζήτηση» στη ΓΑΔΑ.

■ Οπιο: το νέο εξαγώγιμο προϊόν του Ιράκ

Η προοπτική να εξελιχθεί το Ιράκ σε σημαντικό παραγωγό οπίου είναι απόλυτα βάσιμη, καθώς αρκετοί Ιρακινοί αγρότες έχουν αρχίσει να καλλιεργούν για πρώτη φορά παπαρούνες. Οι παραγωγοί ρυζιού κατά μήκος του ποταμού Ευφράτη, στα δυτικά της πόλης Ντιβανίγια, που βρίσκεται νότια της Βαγδάτης, έχουν σταματήσει την καλλιέργεια του ρυζιού, για την άριστη ποιότητα του οποίου φημίζεται η περιοχή, και φυτεύουν παπαρούνες, σύμφωνα με τον «Independent» (23/5/07).

Οι έμποροι ναρκωτικών χρησιμοποιούσαν από παλιά το Ιράκ ως διαμετακομιστικό κέντρο για την ηρωΐνη, που παράγεται στα εργαστήρια του Αφγανιστάν και μεταφέρεται μέσω του Ιράκ στις αγορές της Σαουδικής Αραβίας και του Κόλπου. Ομως μέχρι τώρα δεν καλλιεργούνται παπαρούνες στο ίδιο το Ιράκ, συνεπώς δεν υπήρχε τέτοια παράδοση, όπως στο Αφγανιστάν, που ήταν από παλιά σημαντικός παραγωγός οπίου και διέθετε αναρίθμητα εργαστήρια επεξεργασίας και μετατροπής του σε ηρωΐνη. Η στροφή στην παραγωγή οπίου στο Ιράκ σήμερα δε γίνεται αυθόρυμη από τους αγρότες, αλλά κατευθύνεται και ελέγχεται από κολά οργανωμένα και οπλισμένα εγκληματικά κυκλώματα και ευνοείται από τις συνθήκες που επικρατούν στο νότιο Ιράκ, όπου ο έλεγχος των βρετανικών δυνάμεων ήταν πάντα πολύ περιορισμένος. Οι επαρχίες που υποτίθεται ότι παραδίδονται από το βρετανικό και τον αμερικανικό στρατό στον έλεγχο της Ιρακινής κυβέρνησης στην πραγματικότητα βρίσκονται υπό τον πλήρη έλεγχο των Σιριτών πολιτοφυλακών, οι οποίες συχνά λύνουν τις διαφορές και υπερασπίζουν τα συμφέροντά τους με τα όπλα.

■ Σεμνότητα και ταπεινότητα

Πώς να σχολίασεις το δελτίο Τύπου - πρόσκληση που μας έστειλε ο ΟΕΚ την περασμένη Τετάρτη;

«Ο Πρόεδρος του Οργανισμού Εργατικής Εστίας κ. Κωνσταντίνος Λιάπτης προσκαλεί τους εργατικούς και κοινοβουλευτικούς συντάκτες σε μια ευχάριστη... απόδραση από την καθημερινότητα του ρεπορτάρικ και τους καλεί να λάβουν μέρος, μαζί με όλους 1.600 χαμηλόμισθους και χαμηλούσυνταξιούχους, στην πρώτη τετραμέρη κρουαζέρα που οργανώνει ο Οργανισμός στα νησιά του Αιγαίου από Πειραιά. Οσοι επιθυμούν να ταξιδέψουν και ν' ανοίξουν πανιά για Μύκονο, Ρόδο, Τήνο και Σύρο θα πρέπει να γνωρίζουν ότι το πλοίο Ελευθέριος Βενιζέλος της ANEK LINES στην οποία είναι άγκυρα από το λιμάνι του Πειραιά στις 8 Ιουνίου και επιστρέφει 11 Ιουνίου στις 08.00 το πρωί. Συνταξιούχης μας θα είναι ο υφυπουργός Απασχόλησης κ. Γεράσιμος Γιακουμάτος. Στους εκδρομείς προσφέρονται τρεις διανυκτερεύσεις εντός του πλοίου σε καμπίνες 2-4 απόμαν, δωρεάν διατροφή και έκπτωση 15% σε ποτά, σκευάσματα κ.λ.π.».

Με τα λεφτά των εργαζόμενων προσφέρουν κρουαζέρες στους εργατικούς και κοινοβουλευτικούς συντάκτες, για να οργανώσει τις δημόσιες σχέσεις του ο Γιακουμάτος. Αυτή μάλιστα, είναι σε μνότητα και ταπεινότητα (και πλήγμα στη διαφθορά, βεβαίως).

Τώρα χρωμοσφαίρες, αύριο και πλαστικές

Ο Ρουσόπουλος μας είχε προϊδεάσει την προηγούμενη εβδομάδα, ότι η ΕΛΑΣ θα χρησιμοποιούν οι αστυνομίες όλων χωρών. Επομένως, το πράσινο φως άναψε από τον ίδιο τον Καρφαντάλη. Ο Πολύδωρος το είπε καθαρά σε κυριακάτικη συνέντευξη του: «Επιμένω στον εκσυγχρονισμό. Οι πλαστικές σφαίρες στα επιτελικά μας σχέδια δε φαίνεται να είναι σε πιεστική προτεραιότητα. Τα χρωμοσφαιρίδια είναι ώριμα, κοντά στην εφαρμογή. Να προσεγγίσουμε κάπως, να κάνουμε, δηλαδή, ό, τι γίνεται στην ΕΕ σε ήπια όσο γίνεται μορφή, επειδή εμείς είμαστε, ως κοινωνία και διοίκηση, με διαφορετική παράδοση κινητοποιήσεων όσο και ευαισθησίαν». Τη Δευτέρα, ανακοινώθηκε και επίσημα ότι οι διμοιρίες των ΜΑΤ που θα αναπτυχθούν για την καταστολή επεισοδίων κατά τον τελικό του Champions League θα είναι εφοδιασμένες και μόλις που πετούν χρωμοσφαίρες.

Πρόκειται για χρωμοσφαιρίδια και όχι χρωμοσφαιρίδια, όπως τα αποκάλεσε ο Πολύδωρος.

Δεν πρόκειται για paintball, αλλά για όπλα πολεμικού τύπου, με βεληνεκές 100 μέτρα και δραστικό βεληνεκές 50 μέτρα. Αν σκεφτούμε ότι οι διμοιρίες των ΜΑΤ επιχειρούν από πολύ πιο κοντινή απόσταση (συχνά σχεδόν εξ επαφής), μπορούμε να καταλάβουμε τι ζημιά μπορεί να κάνει ένα τέτοιο όπλο. Μια καλή γεύση μας έδωσε ο «Ιός» σ' ένα ιδιαίτερα εμπειστοποιητικό ρεπορτάρι του την περα-

μένη Κυριακή. Μέσα από στοχεία της ίδιας της κατασκευαστριας εταιρίας (της βελγικής FN) αποκαλύπτεται ότι σκοπός αυτού του όπλου (FN303) δεν είναι το «φαρκάρισμα» του διαδηλωτή-στόχου, για να συλληφθεί αργότερα, ολλά η πρόκληση σοκ και η έξουδετρωσή του. Πρόκειται, δηλαδή, για άπλωμα σφαίρες σε πιεστική προτεραιότητα.

και θάνατο. Γι' αυτό, άλλωστε χρησιμοποιείται από το στρατό του Ισραήλ ενάντια στους Παλαιστίνιους και από τον αμερικανικό στρατό στο Ιράκ για την αντιμετώπιση αντικατοχικών διαδηλώσεων.

Περιπτεύει, βέβαια, να πούμε ότι οι χρωμοσφαίρες είναι το πρώτο βήμα. Οταν «νομιμοποιήσουν» τη χρήση τους, θα περάσουν και στις πλαστικές σφαίρες οι οποίες άλλωστε ρίχνονται με το ίδιο όπλο. Ο Πολύδωρος υπήρξε σαφέστατος: οι πλαστικές σφαίρες δεν είναι «σε πιεστική προτεραιότητα». Αρά, σε προτεραιότητα είναι, αλλά μπορούν να καθυστερήσουν λίγο, για να μην πέσουν άλλα μαζί.

Ακόμα στη φυλακή οι Β. Στεργίου και Π.Κ.

Στη φυλακή εξακολουθούν να βρίσκονται οικοδόμος Βασίλης Στεργίου (από τις 8 Μάρτη) και ο φοιτητής Παναγιώτης Κ. (από τις 5 Μάρτη), μολονότι και στη μια

περίπτωση του Στεργίου, που πληρώνει την τοξική (οικοδόμος) και την πολιτική (ανορχικός) ιδιότητά του.

Εκδηλώσεις αλληλεγγύης εξακολουθούν να γίνονται, όμως οι δικαιοστικές αρχές -παρά τις περί του αντιθέτου «δεσμεύσεις» τους- δεν βιάζονται καθόλου να πρωθήσουν τις νομικές διαδικασίες για την αποφυλάκισή τους. Είναι προφανές ότι περιμένουν το «ξεφούσκωμα» της ολληλεγγύης κι αυτό είναι που κάνει πιο επιτακτική την εκδήλωση της.

«Οι παραστρατιωτικοί ήταν κρατική πολιτική»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

από τον έλεγχο της κυβέρνησης Ουρίμπε. Ομως αυτό που είναι αναμφισβήτητο είναι η πρόσφατη δήλωση - βόμβα του Σαλβατόρε Μανκούσο ότι «η παραστρατιωτική δράση ήταν κρατική πολιτική», συνέπεια της οποίας ήταν οι στενοί δεσμοί και η συνεργασία μεταξύ της πραστρατιωτικής και της διαλυθείσης Ιρακινής κυβέρνησης αποφάσισε να αγοράσει νέα όπλα, αξίας άνω των 1.5 δισ. δολαρίων. Για να γίνει η αγορά αυτή θα αυξηθεί κατά 26% και θα φτάσει στα 4.1 δισ. δολαρία

ο προϋπολογισμός για την «άμυνα» κατά το τρέχον οικονομικό έτος.

Η στιγμή που ο Ιρακινός λαός στερείται στοιχειώδεις υπηρεσίες, ηλεκτρικό ρεύμα και καύσιμα, ενώ τα δίκτυα υδρευσης και αποχέτευσης καθώς και η νοσοκομειακή περιθώληψη έχουν διαλυθεί, η Ιρακινή κυβέρνηση αποφάσισε να αγοράσει νέα όπλα, αξίας άνω των 1.5 δισ. δολαρίων. Για να γίνε

■ Σύνοδος Λονδίνου

Πέμπτος κρίκος στη Διαδικασία της Μπολόνια

Ενα από τα βασικά θέματα, στα οποία επικέντρωσε την προσοχή της η Σύνοδος του Λονδίνου -πέμπτη κατά σειρά Σύνοδος των υπουργών Παιδείας στη Διαδικασία της Μπολόνια- ήταν και η πρόσδοση, που σημείωσαν τα κράτη που συμμετέχουν, στη «δίκαιη αναγνώριση των προσόντων ανώτατης εκπαίδευσης και προηγούμενης μάθησης», με βασικό μοχλό και εργαλείο το Σύστημα Διδακτικών (ή Πιστωτικών) Μονάδων.

Με την εισαγωγή του Συστήματος Διδακτικών Μονάδων, επιχειρείται η ποσοτική μέτρηση των σπουδών. Κριτήριο αντιστοίχισης των διαφόρων μορφών σπουδών σε μονάδες είναι ο φόρτος εργασίας που απαιτείται για κάθε μια από αυτές.

Στόχος, υποτίθεται, ότι είναι η διαμόρφωση ενός ενιαίου συστήματος αναγνώρισης σπουδών, ώστε να διευκολύνεται η κινητικότητα των φοιτητών από χώρα σε χώρα. Το αποτέλεσμα, όμως, αυτής της διαδικασίας, είναι το σπάσιμο της εσωτερικής ενότητας μιας επιστήμης και τελικά η αδυναμία του σπουδαστή να κατακτήσει σαφή και ολοκληρωμένη (όσο αυτό είναι δυνατόν στο πλαίσιο του καπιταλισμού) γνώση γύρω από ένα επιστημονικό αντικείμενο. Είναι ο κατακερματισμός του επιστημονικού αντικείμενου και του προγράμματος σπουδών που απαιτείται για την προσέγγιση του.

Βεβαίως, ο όρος «προηγούμενη μάθηση» δεν υιοθετήθηκε τυχαία από τη Σύνοδο του Λονδίνου. Με τον όρο αυτό νοούνται όλες οι μορφές μη τυπικής

(σεμινάρια, εργαστήρια ελεύθερων σπουδών, κέντρα κατάρτισης, κ.λπ), όσο και άστυπης μάθησης, όπως είναι η εμπειρική γνώση.

Η Σύνοδος, δηλαδή, έθεσε ως βασικό στόχο την ενοποίηση σε ένα ενιαίο σύνολο, της ανώτατης εκπαίδευσης που όλοι γνωρίζουμε, με όλες τις άλλες μορφές άπουτης ή επαγγελματικής κατάρτισης και εμπειρίας. Θυμίζουμε ότι και η Μπολόνια είχε στο ανακοινωθέν της αυτό το στόχο, τη συλλογή δηλαδή Διδακτικών Μονάδων από τους φοιτητές-γυρολόγους, από συστήματα «εκπαίδευσης» και εκτός της τυπικής μορφής της.

Τούτο, μεταφερόμενο στα ελληνικά δεδομένα, σημαίνει αναβάθμιση των Κέντρων Ελευθερων Σπουδών σε ιδρύματα ουσιαστικά εκπαίδευσης, αφού η μέτρηση μονάδων από τη φοίτηση σε αυτά θα θεωρείται νομιμοποιημένη στο γενικό πλαίσιο της «δίκαιης αναγνώρισης προσόντων» που αποκτώνται από «ανώτατη εκπαίδευση και προηγούμενη μάθηση». Άλλα και τα διάφορα ΚΕΚ και Ινστιτούτα Δια Βίου Μάθησης θα γνωρίσουν τώρα πιένες, αφού οι γνώσεις που προσφέρουν θα θεωρούνται ότι μπορούν να ισοσκελίσουν ένα μέρος των σπουδών στην ανώτατη εκπαίδευση, που απαιτούνται για την απόκτηση ενός επιστημονικού πτυχίου.

Η Σύνοδος του Λονδίνου διαπίστωσε πρόσδοτο των χωρών-μελών της Διαδικασίας της Μπολόνια, στην πορεία τους προς το «εκπαίδευτικό Μάαστριχτ» με ορίζοντα το 2010 και στην προώθηση της δομής των τριών κύκλων ανώτατων σπου-

δών (βασικό πτυχίο 3 χρόνια-μεταπτυχιακό 2 χρόνια-διδακτορικό 3 χρόνια) και το σημείωσης αυτό στο ανακοινωθέν της. Στην κατεύθυνση αυτή, συμπειριλαβεί στο κείμενο και την ανάγκη για νέο προσωντολόγιο στο δημόσιο τομέα, συμβατό με τη δομή των τριών κύκλων σπουδών. Με άλλα λόγια συνέστησε την πιοτή αντιστοίχιση της ειραρχικής πυραμίδας του καταμερισμού της εργασίας με τον τύπο των σπουδών.

Η Σύνοδος χαρακτηρίστηκε και από προσπάθειες διαφόρων κρατών να προωθήσουν ζητήματα ζωτικής σημασίας γι' αυτά, όπως π.χ. η προσπάθεια της Δανίας να αναγνωριστούν οι διετείς σπουδές, ή η προσπάθεια να αναγνωριστεί το δικαίωμα σε ιδιώτες να κάνουν αξιολόγηση των ευρωπαϊκών ιδρυμάτων ανώτατης εκπαίδευσης. Και μπορεί να απορρίφηκαν τούτες οι προσπάθειες, πλην όμως είναι χαρακτηριστικές για το κλίμα που επικρατεί στις Συνόδους που σφραγίζουν τη Διαδικασία της Μπολόνια, στην κατεύθυνση προς το «ευρωπαϊκό Μάαστριχτ».

Υ. Στη σύνταξη του ανακοινωθέντος συμμετείχαν και τέσσερις Ελλήνες, οι τρεις από το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου. Ο ένας ήταν ο γνωστός μας Δ. Κλάδης, με περγαμηνές από τη Σύνοδο της Μπολόνια επί υπουργίας Γερ. Αρσένη, τον οποίο και είχε επιλέξει αρχικά για το ψηφοδελτίο του στις Νομαρχιακές εκλογές ο Πανούσης, υπουργός του ΣΥΝ. Για να μην ξεχνίσμαστε!

Γιούλα Γκεσούλη

εκπαίδευτικών μέχρι και τη μισθοδοσία τους; Και σήμερα ακόμη στις θέσεις τους για την προσχολική αγωγή («Προσχολική εκπαίδευση για όλους». Οι 15

δεσμεύσεις μας για την Παιδεία) δεν υποστηρίζουν ότι «Το ΠΑΣΟΚ εγγυάται την προσχολική εκπαίδευση για όλα τα παιδιά άνω των 3 ετών στηρίζοντας την ανάπτυξη των δημοσίων Νηπιαγωγείων ή ακόμα και συμπληρώνοντας ένα σημαντικό μέρος του κόστους που πληρώνει η ελληνική οικογένεια σήμερα στα ιδιωτικά Νηπιαγωγεία»; Δηλαδή δεν υποστηρίζουν την ανάληψη από το κράτος ενός μόνο μέρους της ευθύνης για τη λειτουργία του Νηπιαγωγείου και όχι την πλήρη και αποκλειστική ευθύνη για τη λειτουργία και στήριξη της καθολικής Δημόσιας, Δωρεάν Προσχολικής Εκπαίδευσης;

Βέβαια, η θέση της αντιτολίτευσης και η αγωνιώδης προσμονή για την επιστροφή στην κουτάλα της εξουσίας μπορεί να εξηγεί πολλά, αλλά να θεωρούν τους εκπαίδευτικούς και την εργαζόμενη κοινωνία τόσο χαχόλους πάτε πολύ!

KONTRA

**Το φοιτητικό κίνημα σε καμπή
Μια συζήτηση που πρέπει να γίνει**

**Παρασκευή 8 Ιούνη, 8 μμ
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
(πρώην γήπεδο μπάσκετ)**

Ομιλητές από φοιτητικά σχήματα και οργανώσεις του μπλοκ των καταλήψεων (ΑΚΑΒΑΑΚ - Αρχιτεκτονική ΕΜΠ, ΑΝΑΦΗ - Ηλεκτρολόγοι ΕΜΠ, ΚΑΡΑΒΙ - Βιολογικό ΕΚΠΑ, φοιτητές ΚΟΝΤΡΑ, vKA)

Στο χώρο της εκδήλωσης θα λειτουργήσει έκθεση φωτογραφίας με θέμα τους φοιτητικούς αγώνες και έκθεση βιβλίου

Να δυναμώσουμε τη συλλογικότητα που κατακτήσαμε μέσα στον αγώνα

KONTRA

■ Δημοδιδάσκαλοι

Η αρχή από τα Νηπιαγωγεία

Ψηφίστηκε τελικά (την Τετάρτη το βράδυ) μέσα στην εβδομάδα που μας πέρασε, με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, το νομοσχέδιο-σκούπα για τα ευρωπαϊκά προγράμματα (Δια Βίου Μάθηση, Διεθνές Πανεπιστήμιο κ.λπ.), στην ουρά του οποίου συμπεριλήφθηκε άρθρο (άρθρο 32), το οποίο ακυρώνει το Ν. 3518/2006 για τη μονοετή υποχρεωτικότητα στα Νηπιαγωγείο και εκχωρείται το δικαίωμα στους ιδιωτικούς και δημοτικούς παιδικούς σταθμούς να λειτουργούν Νηπιαγωγεία.

Για πρώτη φορά στα χρονικά της δημόσιας εκπαίδευσης, εξαναγκάζεται ο γονιός να καταβάλλει διδακτρα (τα οποία στους Δήμους καλούνται «τροφεία») για την απόκτηση τίτλου δημόσιου σχολείου, αφού το Νηπιαγωγείο γίνεται υποχρεωτικό για τα νήπια ηλικίας 5-6 ετών (άρα και ο τίτλος για να εγγραφούν στη συνέχεια στο Δημοτικό Σχολείο) και τα Δημόσια Νηπιαγωγεία δεν επαρκούν για να καλύψουν τις αυξημένες ανάγκες.

Από την άλλη, για πρώτη φορά, έπειτα από 12 χρόνια (από τη στιγμή δηλαδή που ψηφίστηκαν οι νόμοι της αποκέντρωσης 2218/94 και 2240/94 και έγινε η πρώτη απόπειρα να περάσει η εκπαίδευση, με πρώτα τα Νηπιαγωγεία στους Δήμους) γίνεται σοβαρό βήμα, στην κατεύθυνση υλοποίησης της αποκέντρωσης της δημόσιας εκπαίδευσης, που είχε «παγώσει» έπειτα από τις μεγάλες κινητοποιήσεις των εκπαίδευτικών το 94-95.

Ξαναγυρίζουμε, λοιπόν, στην εποχή του Δημοδιδάσκαλου; Ναι, απ' ότι φαίνεται, αφού ως τώρα, παρά τη σπουδαιότητα αυτού του γεγονότος, δεν έχει ανοίξει μότη.

Η ΔΟΕ με το ζόρι σέρνεται σε κάποιες ξέπνοες

κινητοποιήσεις, τις οποίες ούτε καν ζυμώνει μέσα στους εκπαίδευτικούς και την κοινωνία και δεν κάνει καμιά προσπάθεια να τις στηρίξει με προπαγανδιστικό υλικό. Οι εκπαίδευτικοί -ακόμα και αυτοί οι Νηπιαγωγοί- περάσανται στην άλλη τυρβάζουν.

Βεβαίως, μπορεί ο ίσιος του κλεισμού της μεγάλης φετινής απεργίας τους να έπεσε βαρύς, μιας και σε επίπεδο αιτημάτων η απεργία δεν κέρδισε, αυτό όμως δεν αποτελεί, σε καμιά περίπτωση, δικαιολογία για την τωρινή απραξία τους, σ' ένα τόσο σπουδαίο ζήτημα, που θα σηματοδοτήσει το ξήλωμα του πουλόβερ για όλη τη Δημόσια Εκπαίδευση.

■ Φτηνιάρικες προβοκάτσιες

Σύμφωνα με δημοσίευμα εφημερίδας της Θεσσαλονίκης, καθηγητής του ΑΠΘ, με επιστολή του προς την πρυτανεία, καταγγέλλει ότι στο χώρο του ΑΠΘ γίνονται διακίνηση ναρκωτικών και «εγκληματικές ενέργειες» και ζητάει να ληφθούν μέτρα για την αντιμετώπιση της «εγκληματικότητας». Προτείνει να καταγράφονται τα στοιχεία όλων των αυτοκινήτων, που εισέρχονται στο χώρο του ΑΠΘ.

Μιλάμε για φτηνιάρικη προβοκάτσια και προπαγάνδα φρασιστικού τύπου. Θυμηθείτε ότι το ίδιο ακριβώς είχε πάει να κάνει, την περίοδο του φουντώματος των καταλήψεων, ο πρύτανης του Πολυτεχνείου Κρήτης, που έβγαινε στα κανάλια και δήλωνε ότι το ΕΜΠ έχει μετατραπεί σε άντρο διακίνησης ναρκωτικών. Επικαλούνταν μάλιστα την προσωπική του μαρτυρία. Ήμουν -ελεγε- στο γραφείο του πρύτανη του ΕΜΠ και από το παράθυρο έβλεπα να πωλούνται ναρκωτικά στο προαύλιο. Οσοι ξέρουν τα της Αθήνας κατάλαβαν αμέσως πως αναφερόταν στη γνωστή πρεζόπιασα της οδού Τοσίτα (μεταξύ Πολυτεχνείου και Μουσείου και οπωσδήποτε εκτός ασύλου), όπου η πρέζα διακινείται υπό την προστασία της Αστυνομίας.

Φυσικά και μπορεί να γίνεται διακίνηση ναρκωτικών και μέσα στα Πανεπιστήμια. Οπως γίνεται παντού. Και μάλιστα, η διακίνηση σε μεγάλη κλίμακα γίνεται σε άλλους χώρους, γιατί ο μεγάλος όγκος της πελατείας των ναρκεμπόρων δε συχνάζει στα πανεπιστήμια. Οι πιάτσες είναι γνωστές και τα νταλαβέρια τα βλέπει καθένας που περνάει απ' αυτές, ακόμα και εποχούμενος. Επομένως, το ναρκεμπόριο δεν έχει καμιά σχέση με το άσυλο, αφού κυρίως γίνεται σε άλλους χώρους, όπου οι έμποροι δρουν ανενόχλητοι, υπό την υψηλή προστασία της Αστυνομίας. Ομως, αυτοί που βυσσοδομούν ενάντια στο άσυλο πιάνονται από περιστατικά -πραγματικά ή κατασκευασμένα δεν έχει σημασία- και τα εντάσσουν στη φρασιστικό τύπου προπαγάνδα, διαστρέφοντας εντελώς τη σημασία τους.

■ Ναυάγιο Sea Diamond

Δεν θέλουν την απάντληση

Αν μας υποδειξουν ότι μπορεί να γίνει η απάντληση, τότε θα προχωρήσουμε σε διεθνή μειοδοτικό διαγωνισμό και πιστεύουμε ότι θα τον ολοκληρώσουμε σε 3 εβδομάδες! Αυτά δήλωσε στην «Ελευθεροτυπία» ο Γ. Κουμπενάς, αρχιπλοίορχος της Louis Cruises, βγάζοντας με άνεση ψεύτη τον υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας Μ. Κεφαλογιάννη, ο οποίος διαβεβαίωνε το πανελλήνιο και ιδιαίτερα τους Σαντορινούς, ότι υπάρχει έτοιμο σχέδιο απάντλησης των καυσίμων και λοιπών τοξικών υγρών από το κουφάρι του (σκόπιμα) βυθισμένου στον κόλπο της Καλντέρας Sea Diamond. Ο εκπρόσωπος της εφοπλιστικής εταιρίας αποκαλύψε ότι κανένα σχέδιο δεν υπήρχε και πλέον βάζει ένα τεράστιο «αν» μπροστά στη δυνατότητα απάντλησης.

Περιπτεύει, βέβαια, να πούμε ότι δυνατότητα απάντλησης υπάρχει. Αρκεί να θυμηθούμε ότι οι Ιστιανοί άντλησαν καύσιμα από το κουφάρι του Prestige, που ήταν βυθισμένο σε βάθος 4.000 μέτρων και όχι 150 μέτρων που είναι βυθισμένο το Sea Diamond. Το «αν» της εφοπλιστικής εταιρίας έχει να κάνει με το κόστος που θα κληθεί να πληρώσει η ίδια και όχι με τις τεχνικές δυνατότητες, που υπάρχουν.

Πέρασαν δυο μήνες από το ναυάγιο και η απάντληση των καυσίμων δεν έχει καν αποφασιστεί! Την περασμένη εβδομάδα το ΕΛΚΕΘΕ (Ελληνικό Κέντρο Θαλασσών Ερευνών) παρέδωσε τη μελέτη που του είχε αναθέσει η εφοπλι-

στική εταιρία σχετικά με την κατάσταση του ναυαγίου και τώρα η Louis θα εξετάσει, αν τελικά η απάντληση των καυσίμων είναι εφικτή! Μάλιστα, τώρα θα ανατεθεί νέα μελέτη στη βρετανική εταιρία London Offshore Consultants Ltd, που κανείς δεν ξέρει πόσο χρόνο θα απαιτήσει. Στο μεταξύ, το πλοίο, που στηρίζεται πάνω σε ένα σωρό από χαλίκια, μπορεί να φύγει από τη θέση του και να πάει βαθύτερα, οπότε απάντληση... πάπαλα.

Αρα, τόσο καιρό έλεγαν ψέματα στους Σαντορινούς. Και βέβαια, κανένας δε μπορεί να κατηγορήσει τους εφοπλιστές που κοιτάζουν μόνο το συμφέρον τους, όμως τα ίδια ψέματα έλεγε δημόσια και ο YEN M. Κεφαλογιάννης. Επιβεβαιώνεται έτσι με αδιάψευστα στοιχεία, ότι λειτουργεί σαν κλητήρας των εφοπλιστών (όπως και οι προκάτοχοί του, άλλωστε).

Στο μεταξύ, όπως δέρρευσε, το VDR («μαύρο κουτί») του πλοίου έχει καταγράψει τα συμβάντα μόνο για δυόμισι ώρες μετά την πρόσκρουση του πλοίου στον ύφαλο. Αρα, όλα όσα σχετίζονται με τη ρυμούλκηση και βύθισή του δεν έχουν καταγραφεί! Υπάρχει, όμως, καταγραφικό σύστημα στην αίθουσα επιχειρήσεων του YEN. Ούτε αυτό έχει καταγράψει τις συνομιλίες μεταξύ εταιρίας και Sea Diamond, εταιρίας και YEN, Λιμενικού-Sea Diamond-ρυμουλκού; Ο Κεφαλογιάννης, μολονότι το ερώτημα τέθηκε από την πρώτη στιγμή, παραμένει μουγκός.

■ Από τη ματιά ενός καθηγητή της Φυσικής

Διάσπαση του ενιαίου χαρακτήρα της γνώσης

Δεν θα υποστηρίξω βέβαια ότι ζέως τη «μεταρρύθμιση» του Αρσένη το 1997 άλλα ήταν τέλεια στα μαθήματα της Φυσικής. Το πιο αρνητικό ως τότε ήταν η μη πραγματοποίηση πειραμάτων. Πειράματα γίνονταν μόνο στα Πρότυπα Λύκεια (Βαρβάκειο, Αρσάκειο, Ιωννείδιος, Ανάβρυτα κ.α.). Ομως ενώ αρχίζει η πειραματική διδασκαλία της Φυσικής παράλληλα με τη Φυσικομαθηματική διδασκαλία της, με την εγκανίαση εργαστηρίων και των εξοπλισμών με αρκετά όργανα, αρχίζει και η γραφή των βιβλίων της «μεταρρύθμισης». Ο εξοπλισμός των εργαστηρίων έγινε με βάση συμφωνίες των υπουργών Παιδείας της Ελλάδας με τους υπουργούς Παιδείας της ΕΕ. Οσο για τα βιβλία, σε πρώτη φάση συνεχίζουν να δίνουν έμφαση στον αιφορά την κατεύθυνση (Θετική και Τεχνολογική) στους δυο πλάνους της Φυσικής (Μηχανική, Ηλεκτροτεχνική (Ηλεκτρικό Πεδίο Ομογενές, Δυναμική Ενέργεια), άλλη μια κουταλιά Μαγνητισμού και μια μεγαλύτερη κουταλιά από το νόμο της Επαγγελμάτων εναλλασσόμενο Ρεύμα). Ολές οι

σεις και ελαχιστοποιώντας τη θεμελίωση (απόδειξη), μέσω μαθηματικών σχέσεων και φυσικής σκέψης των ιδιοτήτων, θεωρημάτων της που τα προηγούμενα χρόνια εξηγούνταν.

Φθάνουμε στον Ευθυμίου μετά από τους διετείς αγώνες του μαθητικού κινήματος και τότε στη Φυσική κατεύθυνσης (Θετική και Τεχνολογική) παρατηρείται πλήρης αποδιάρθρωση των δύο κυρίων πυλώνων της Φυσικής (Μηχανικής, Ηλεκτροτεχνικής).

Ενώ το κίνημα πετυχαίνει τη μείωση των εξεταζόμενων πανελλαδικών μαθημάτων σε Β' και Γ' συνολικά από 18 σε 12, ας δούμε τα πράγματα στη Φυσική κατεύθυνσης Β' Λυκείου. Η ύλη γίνεται με βάση το από το 2000 νέο βιβλίο: Θερμοδυναμική, αντικείμενο πανεπιστημιακού επιπέδου σε πολλά σημεία χωρίς καμία προηγούμενη στοιχείωση.

Στη Φυσική Γενικής Παιδείας Α' και

■ Μαγαζάκι του Καραμανή και της «αυλής» του

Με αφορητική ειλικρίνεια ένας από τους «επτώνυμους» που θα αναλάβουν πάστα στη νεοσύστατη Ακαδημία Τεχνών έδωσε την εξήγηση για τον αδιαβάθμητο χαρακτήρα της σχολής: Αν ήταν πανεπιστημιακό επιπτέδου, δε θα μπορούσαμε να διδάξουμε οι (παρέθεσε μερικά ονόματα), γιατί δεν έχουμε πανεπιστημιακά πτυχία. Βέβαια, σε όλες τις πανεπιστημιακού επιπτέδου καλλιτεχνικές σχολές ανά τον κόσμο διδάσκουν άνθρωποι της τέχνης που δεν έχουν πανεπιστημιακά πτυχία. Διδάσκουν ως ειδικοί συνεργάτες, επικεφαλής εργαστηρίων κλπ. Ομως οι σχολές είναι πανεπιστημιακού επιπτέδου και οι φοιτητές τους δεν διδάσκονται μόνο τα εξειδικευμένα μαθήματα των τεχνών, αλλά και όσα έχουν σχέση με τη διαμόρφωση του ορίζοντα της τέχνης.

Εν προκειμένω, δεν θέλησαν να δημιουργήσουν μια πανεπιστημιακό επιπτέδου σχολή, γιατί αυτό βόλευε την «αυλή» του Καραμανή. Μια παρέα από καλλιτέχνες και διανοούμενους, συνδεδεμένους στο παρελθόν με την κοινοβουλευτική Αριστερά, που τους μάζεψε στη Ραφήνα ο δάμαλος και συνομιλεί μαζί τους στα διαλείμματα μεταξύ ποδοσφαιρικών τηλεοπτικών μεταδόσεων και χοληγούντων ταινιών, που γεμίζουν τα απογεύματα και τα βράδια του. Τι βρήκαν όλοι αυτοί στον Καραμανή; Μήπως τον άνθρωπο του πολιτισμού; Εδώ γελάνε. Το όχημα βρήκαν για την προσωπική τους ανάδειξη και προβολή. Αυτοί του προσφέρουν το πολιτιστικό άλλοθι και αυτός τους προσφέρει τη δυνατότητα να γίνουν «βαρόνοι» στο χώρο τους.

Τι είναι η Ακαδημία Τεχνών; Ενα κυριλέ ιδιωτικό IEK, με τους χαρακτήρες που θα τους επιλέγει η κλίκα που θα το διαχειρίζεται. Η «αυλή» της Ραφήνας. Και βέβαια, με ειδικές σχέσεις με τους «χορηγούς», με τους «βαρόνους» της κεφαλαιοκρατίας, που ελέγχουν ασφυκτικά και την πολιτιστική ζωή, αλλά και με την «πολιτιστική βιομηχανία», με εκείνους δηλαδή που έχουν μετατρέψει την τέχνη σε πανάκριβο εμπόρευμα.

■ Ταιριαστή σύνθεση

Νέο ΔΣ στο πολιτικό μαγαζί του Σημίτη και των «εκσυγχρονιστών» (Ομίλος Προβ

Το «Ποντίκι» είχε το θάρρος να γράψει, αναφέρομενο στην απόφαση στη δίκη 17N:

«Ο Ηρακλής Κωστάρης, ωστόσο, πίστευε μέχρι την τελευταία στιγμή ότι θα βγάλει από πάνω του τα ισθμία και θα μπορέσει κάποια ημέρα να επιστρέψει στον κοινωνικό βίο. Φρούδα η ελπίδα του, καθώς η ενέργεια στην οποία συμμετείχε, σύμφωνα με τη δικαστική απόφαση, είχε διαίτερη πολιτική βαρύτητα: δολοφονία Μπακογιάννη. Η σκιά του Μητσοτακάκου έπεσε βαριά, πολύ βαριά στον μικροκαμώμενό «Θεσπρωτό». Η περίπτωση Κωστάρη είναι χαρακτηριστική: το δικαστήριο έκρινε με πολιτικό κριτήριο σε μια δίκη που από την αρχή απέρριψε μετά βελυγμίας ως πολιτική».

Η αναφορά αυτή δεν άρεσε καθόλου στη Ντόρα που με προσωπική της δήλωση επιβεβαίωσε την ορθότητα της επιστήμασης του «Π». Κατηγόρησε την

■ Υπόθεση 17N

Υποταγή απαιτεί το Μητσοτακέικο

εφημερίδα για «ακραίο παραλογισμό», ότι «ισοπεδώνει κάθε δημοκρατικό και ανθρώπινο δικαίωμα για την υπεράσπιση της αξίας της ανθρώπινης ζωής» και κυρίως ότι «δίνει άλλοθι σε όλους αυτούς που επιμένουν και σήμερα να απειλούν διά των στηλών της συγκεκριμένης εφημερίδας και συνεχίζουν την τρομοκρατική δράση!». Και κατέληξε: «Με αυτή την αντιδημοκρατική στάση στοχοποιείται η οικογένειά μου και εγώ προσωπικά. Γεγονός, το οποίο καθιστά συνυπεύθυνους εκείνους που υιοθετούν αυτή τη στάση αν κάτι συμβεί σε εμάς από εδώ και στο εξής!!!»

Τα τελευταία, βέβαια, δείχνουν απώλεια ψυχραιμίας. Αποκαλύ-

πτουν, όμως, και τον τρόπο με τον οποίο το Μητσοτακέικο επεδίωξε και πέτυχε την καταδίκη του Ηρ. Κωστάρη. Ο διοις απάντησε με την εξής δήλωση:

«Ευτυχώς στην Ελλάδα επιτρέπεται ακόμα ο σχολιασμός των δικαστικών αποφάσεων από όλους τους παράγοντες, πόσο μάλλον από το Τύπο. Ανέδρητα ποιος είναι ο πολιτικός ενάγων και ποιο είναι το θύμα. Αυτό έκανε και η εφημερίδα «Το Ποντίκι». Και μάλιστα δεν έγραψε κάτι νέο, ούτε ισχυρίστηκε κάτι περιέργο. Το ότι εγώ είμαι μοναδική και χαρακτηριστική περίπτωση σ' αυτή την υπόθεση της 17N, ότι καταδικάστηκα άδικα χωρίς το παραμικρό στοιχείο

σε βάρος μου (γιατί δεν υπήρχαν στοιχεία αφού καμία σχέση δεν είχα με όλες τις κατηγορίες), ότι καταδικάστηκα μόνο για λόγους πολιτικής σκοπομότητας κατόπιν πέσεων και εντολών δεν το έγραψε μόνο το «Ποντίκι», το έγραψε σχεδόν όλος το Τύπος, το λένε όλοι όσοι με γνωρίζουν και όλοι όσοι παρακολούθησαν την υπόθεσή μου είτε από το Τύπο ή μέσω των δύο δικαστηρίων ή μέσω των πρακτικών. Είναι πλέον φανερό ότι η σκιά του μητσοτακέικου έπεσε πολύ βαριά πάνω μου. Εγώ όμως δεν θα πάψω να συγνωζομαι για την αλήθεια μέχρι τη δικαίωσή μου».

Εμείς να θυμίσουμε κάτι που είπε ο δικηγόρος του μητσοτακέικου Τ. Βασιλακόπουλος τη μέρα που κατέθετε στη δίκη η Ντόρα και μιλούσε σαν ντετέκτιβ,

όπι δεν ασκήθηκαν πέσεις και δεν δόθηκαν εντολές για την καταδίκη μου, τώρα μετά την επίθεση, τον εκβιασμό και εκφρούσιο από την υπουργό Εξωτερικών της Ελλάδας προς την εφημερίδα το «Ποντίκι» επειδή τόλμησε και έγραψε πην αλήθεια για την υπόθεσή μου όλες αυτές οι αμφιβολίες πρέπει να εξαφανιστοκαν. Είναι πλέον φανερό ότι η σκιά του μητσοτακέικου έπεσε πολύ βαριά πάνω μου. Εγώ όμως δεν θα πάψω να συγνωζομαι για την αλήθεια μέχρι τη δικαίωσή μου».

Το «Ποντίκι», στο φύλλο της περιοδικής Πέμπτης, με τρισέλιδο θέμα, που δίνει και τον πρωτοσέλιδο τίτλο, θύβει το «Ζήτημα Κωστάρη» και δίνει στο θέμα άλλη διάσταση («Γιατί η Ντόρα φοβάται το «Π» - Τι κρύβει η επίθεση της κόρης του Μητσοτακέικου εναντίον μας»). Με εύσχημο τρόπο η εφημερίδα του (κουμπάρου του Ρουσόπουλου) Δελλατόδα προσαρμόζεται στις απαιτήσεις της «αντιρρομοκρατίας» και επεκτείνεται σε άσχετα παραπομπικά θέματα. Απαξιώνει να βάλει έστω και δυο λόγια του Κωστάρη! Ο νοών νοείτω...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

σματα χρήσιμα για την επαναστατική ανασυγκρότηση του κοινωνικού κινήματος, που δεν περνάει και τις καλύτερες μέρες του. Άσ μας επιτραπεί, λοιπόν, να καταθέσουμε έναν προβληματισμό γι' αυτή τη συζήτηση.

Ενα από τα βαριδιά που εμπόδισαν αυτή τη συζήτηση να πάρει ουσιαστικό χαρακτήρα από το 1974 μέχρι σήμερα είναι ένας φετιχισμός που δεν αιφρούσε μόνο τις οργανώσεις του ένοπλου, αλλά και τις οργανώσεις που ακολουθούσαν διαφορετική τακτική. Οταν η συζήτηση πολώνεται γύρω από το ένοπλο ή μη ένοπλο, ξεφεύγει από την ουσία της, που είναι η **τακτική**, και μεταφέρεται στα μέσα πάλης, που αποτελούν στοιχείο της τακτικής, δεν είναι όμως η **τακτική**.

Άσ θυμηθούμε με μερικές πταλίες καλές αλήθειες.

Η εργατική τάξη είναι η πρωτοπόρα τάξη της καπιταλιστικής κοινωνίας, όχι επειδή αυτό επογγέλθηκε κάποιος προφήτης, αλλά επειδή είναι μια τάξη που συνδέεται όμεσα με τον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής και που για να απελευθερώσει τον εαυτό της πρέπει να απελευθερώσει ολόκληρη την κοινωνία, τσακίζοντας τις καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής και το αστικό κράτος.

Η απελευθέρωση της εργατικής τάξης είναι έργο της ίδιας της τάξης και όχι κάποιας φωτισμένης πρωτοπορίας. Καμία φωτισμένη πρωτοπορία δεν μπορεί να απελευθερώσει την εργατική τάξη και ολόκληρη την κοινωνία ερήμην τους ή απλά με τη σιωπηρή στήριξη τους.

Καθήκον των επαναστατικών πρωτοποριών, λοιπόν, είναι να «μπάσουν» τις επαναστατικές ίδες μέσα στο αυθόρμητο εργατικό και ευρύτερα το κοινωνικό κίνημα. Να βοηθήσουν να αναπτύχθει η ταξική συνειδηση και να συγκροτηθεί ένα κίνημα ικανό όχι μόνο να αντιστέκεται στους καθημερινούς σφετερισμούς του κεφάλαιου και του κράτους του, αλλά να αντεπιτεθεί και να νικήσει.

Υπάρχει, βέβαια, και μια άλλη αντίληψη που υποστηρίζει ότι η κοινωνική απελευθέρωση είναι πρωτίστως μια προσωπική υπόθεση, με την έννοια ότι

το άτομο είναι εκείνο που αλλάζει αντιλήψεις (μέσα από ποιες διαδικασίες άραγε;) και πως καθήκον των επαναστατικών πρωτοποριών δεν είναι να αλλάξουν τα δεδομένα και τους συσχετισμούς σε κοινωνικό επίπεδο, αλλά να δράσουν ως πρωτοπορίες, αδιαφορώντας για την εθελόντων κοινωνική μάζα. Αυτή η αντίληψη, ένα μήγαντα στην οποία πρέπει να συντείνει στην άνοδο της ταξικής συνειδησης. Και τότε πλέον θα πρέπει να συζητήσουμε για τα μέσα πάλης. Αν η συζήτηση ξεκινήσει από τα μέσα πάλης, τότε θα είναι μια συζήτηση κυριολεκτικά στον αέρα. Θα είναι σαν να προσπαθούμε να βάλουμε το κάρο μπροστά από τα άλογα.

Ας δούμε, λοιπόν, εν συντομίᾳ, έτσι για να βοηθήσουμε το άνοιγμα της συζήτησης, το στήμα της εποχής που διανύουμε.

Κατά τη δική μας αντίληψη, η σημερινή περίοδος είναι μια περίοδος «απομικρότητας». Μια περίοδος, δηλαδή, που, μολονότι η κρίση του καπιταλισμού έχει βαθύνει και οι εργαζόμενοι δέχονται ιδιαίτερα σκληρή επίθεση, η έννοια και της επαναστατικής πολιτικής, η οποία στην καλύτερη περίπτωση θεωρείται χαμένη υπόθεση, χαμένος χρόνος, προσωπική ταλαιπωρία. Η χαρά της συμμετοχής σε συλλογικές δράσεις και συλλογικούς ογώνες είναι άγνωστη στις νεότερες γενιές, που μεγάλωσαν στις συνθήκες της κρίσης του κινήματος.

Η εικόνα αυτή δεν έχει αφήσει ανεπίπεδο της ταξικής συνειδησης και οι παράγοντες που το επηρεάζουν. Αυτό είναι απαραίτητο για να οδηγηθούμε στην τακτική εκπίστευση της πολιτικής πολιτικής για την αντιρρομοκρατία, σε σκαμπανόμενης και της επαναστατικής πολιτικής αντίτητας, η οποία στην καλύτερη περίπτωση θεωρείται χαμένη υπόθεση, χαμένος χρόνος, προσωπική ταλαιπωρία. Η χαρά της συμμετοχής σε συλλογικές δράσεις και συλλογικούς ογώνες είναι άγνωστη στις νεότερες γενιές, που μεγάλωσαν στις συνθήκες της κρίσης του κινήματος.

Η εικόνα αυτή δεν έχει αφήσει ανεπίπεδο της ταξικής συνειδησης και οι μπορείστες και τις μικρές συλλογικότητες αντικαπιταλιστικού πολιτικού κίνημα; Μέσα από ποιούς κοινωνικούς χώρους θα αντηθούν αυτές οι δυνάμεις; Πώς θα αρθεί το χάσμα ανάμεσα στο οργανωμένο επαναστατικό κίνημα και σε εκείνες τις κοινωνικές δυνάμεις που βρίσκονται στον «προθόλαφο» του κινήματος; Τελικά τι θα δούμε, μια οργανωμένη πρωτοπορία που θα δρα παραδειγματικά και θα δημιουργεί ακόμα μεγαλύτερη απόσταση ανάμεσα στον εαυτό της και την κοινωνία ή μια πρωτοπορία που θα λείπει η παραδειγματική δράση (η οποία συχνά επιβάλλεται από τον ταξικό αντίπαλο), αλλά κύριος στόχος της θα είναι να κλείνει το χάσμα ανάμεσα στους «λίγους» και τους «πολλούς»;

Αν τοποθετήσουμε το Ζήτημα έτσι, τότε μπορούμε με άλλο μπούσουλα να συζητήσουμε για

ΣΥΜΗ - ΩΣΕΙΣ

Το μαγιόξυλο όχι, αλλά τα μάγια του Μαγιού έφεραν αποτελέσματα. Ο γιατρός χωρίς ταίνορα monsieur Κουσέρ (αναγραμματισμένος γίνεται Νεκρούς) εγκαταστάθηκε στο φραντσέζικο ΥπΕξ, υπεξαιρώντας τα δετικά σχόλια γονυκλιών κονδυλοφόρων. Τι ανδρώπινος, τι ανδρωπιστικός άνδρωπος! Εδώ στην ψωροκώστανα, ο Κώστας επανέκαμψε. Το λάλον θείο βρέφος επέστρεψε στη σκηνή σαν ροκ συγκρότημα κι αν τον αντέξει το σχοινί, θα φανεί στο χοιροκόρτημα. Τώρα κάντε στη μπάντα, η μπάντα θα παίξει το hard rock άσμα «ήταν σκληρός και τον έλεγαν ζελέ», ένα αμ-Φοίβειο δίγλωσσο τραγούδι με τον Giorgakis στα φωνητικά και την Anna με το ντέρι φτια γελάει και να σου γνέφει. Με νέο κέρι.

Πυρ-πωλείται, πληροφορίες κ. Πυρπολήτορα

Καθώς αγωνιούμε για την αναβάθμιση του Κυριάκου αλλά και των Η/Υ μας, ας περάσουμε στην αίδιουσα αναμονής των αρχειοποικιών δηλώσεων, με την ευκαιρία της 29ης του Μάη. Ημέρα αποφράς που πριν 554 χρόνια (του χρόνου δα είναι τρία τάλαρα) μας πήραν την Πόλη και που φέτος -όπως τότε- πέφετε Τρίτη. Την ίδια ημέρα, η ΑΕΚ κλείνει τα 83 χρόνια της και κάποιοι στο περιβάλλον της Κόντρας -αλλά και αλλού- δα είναι ιδιαίτερα χαρούμενοι. Άλλα ός μην καταποτύμε τις δαλερές, αναδασωτές εκτάσεις του κου Πάπια, όστις και μόνο που ευχήθηκε για τη σωτηρία του Ηρακλή, ανέβηκε κατά δέκα μονάδες στο point system της Κοκκινοσκουφείου εκτιμήσεως.

Στο μέτωπο του κυνωνικού πολέμου, μαίνονται οι συγκρούσεις στο πρασίνο και συνεχίζεται η δανατική σιωπή στα λαμπρά κελιά. Με λαστιχένιες σφαίρες δα κυνηγιούνται πλέον οι αετοί και η λοιπή άγρια πανίδα που τολμά να σηκώνει κεφάλι στους δρόμους. Εξαιρούνται οι εξαιρετικές κότες καναέ, για τις οποίες δεν συντρέχουν λόγοι ανησυχίας, αφού αυτές πυροβολούνται από τράπεζες, εργοδοσία, τηφλεδέση, συνεδήση -σε όσους σώζεται- και γενικώς παραμένουν πυροβολημένες κι αγκυροβολημένες, πάγια άγια σφάγια καθώς δέχονται τον ρόλο του εδελουσίως μαλάκα (προς αποφυγήν παρεξηγήσεων η γράφουσα δεν αυτοεξαιρείται).

Στο χώρο του πολιτισμού, μετά την ανήκεστο βλάβη τα πράγματα βρίσκονται σε ήπια καταστολή. «Τα παιδιά με τα μαλλιά και με τα μαύρα ρούχα / μου στέλνουν mail κι sms για μιαν αγάπη που 'χα», που λέει κι ο Αθηνιόνιος 2004 αγακάζε με τη νεγκλίζε, εγκιβωτισμένη Κακομοίρα. Πιο κει, ο νεόκοπος πρόξενος προξενεί ρήγματα στη λογική, ολούλογνας κι ολοφυρόμενος (λέμε τώρα) για τους πρόσφυγες χωρίς να έχει ποτέ εγκαταλείψει το λεκανοπέδιο όπου νίπτει τας χείρας του, προσφεύγοντας στη λυτρωτική εξωστρέφεια που φέρνει ο πλούτος. Ο δε αγγώντος διευδύνσεως και μικρός το δέμας Παπαδεμελής τα έβαλε με τα τρίγωνα του πανοράματος ομοφυλοφιλικών ταινιών, ως κάθε έλλην και χριστιανός οφείλει. Αλληδεια, γιατί οι ταλαιπωροί της συμβασιεύουσας δεν μεταφέρουν το βροχοποιό φεστιβάλ βιβλίου - δεομηνίας στα άνυδρα νησιά; Να ανοίγουν εκεί οι ουρανοί, να μαζεψει νερό ο κοσμάκης. Να βρεδεί κι ο πρόεδρος Μπαρμπουνάκης σε φυσικό περιβάλλον, μαζί με λιθρινάκια και λαβράκια. Αρκετά με το στοιχειωμένο φχεστιβάλ της πόλης, που την κυκλώνει το σλαβομακεδονικό τόξο και την επιβυστεύονται οι αλλοδρησκοί, πράγματα που έχει πει σε ανύποπτο χρόνο ο μπόπος μασκοφόρος και ρασοφόρος εκδικητής.

Λοιπόν, καιρός να λείψουν οι χαρακτηρισμοί από τους κυβερνώντες. Τι δα πει καλός, τι ορφανός και τα τοιαύτα; Να βγάλει δελτίο ρύπου ο Ζαν Ζακ Ρουσόπουλος, να τοποθετηθεί στο δέμα -ανάδεμα- η Υπουργιανάκου κι ο Γιακουμής με το Atos. Του οποίου το μη ανώνυμο επώνυμο αναγραμματισμένο γίνεται «αστοί μούγκα». Οπως το αντίστοιχο του Παπανδρέου γίνεται «κυπό παρέα ΝΔ» ή «υπό δρέπανα». Να τα προσέξουμε αυτά, μη δημιουργήσουν πρόβλημα. Βέβαια, το ότι γράφουμε αποκαδικοποιημένα δε σημαίνει ότι πρέπει ν' αφήνετε τον αγώνα καθώς διαβάζετε. Ούτε το διάβασμα καθώς αγωνίζεστε. Κι αν έχετε νεότερα για το νεοσκάνδαλο του ΟΣΕ, ενημερώστε και τους διπλανούς σας.

Ενας μεγάλος στοχαστής του μεσαιωνικού κόσμου, ο μετενσαρκωμένος (κουβαλών και τα σάρκια τουλαχίστον δύο ακόμη προηγούμενων μετενσαρκώσεων του) Θεόδωρος Πλάγκαλος, ανέλυσε διεξοδικά το ζήτημα του παράνομου εμπορίου στα πανεπιστήμια. Δεν δένεσε ωστόσο ν' αναλύσει τα πανεπιστήμια στο παράνομο εμπόριο. Ισως γιατί το αίμα του χρειάζεται διπλάσιο χρόνο κυκλοφορίας από αυτόν ενός φυσιολογικού ανδρώπου μονού σαρκίου (ως τέτοιος ορίζεται σύμφωνα και με τας γραφάς στα ασανσέρ κάποιος με βάρος 75 κιλά ή 165,35 λιθρες, χωρίς τη λιθρέα προκειμένου περί υπηρέτου). Δύο άνδρωποι, δύο γνώμες, είναι φυσικό. Ωστούν αλοκωρωθεί μια πλήρης κυκλοφορία αίματος - και cine-powς η οξυγόνωση και παραγωγή άρτιων σκέψεων - δα περιμένουμε. Εμείς έχουμε καιρό...

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufita@eksegersi.gr

■ Ασφαλιστικό**Νωρίς-νωρίς η σφαλιάρα**

Χαρακτηριστικότατη συζήτηση μεταξύ Αντώναρου και δημοσιογράφων στο press room, την Πέμπτη 17 Μάη:

ΚΑΚΑΛΗΣ: Γιατί δεν τις επαναλαμβάνετε, εάν είναι έτοις τα πράγματα;

ΑΝΤΩΝΑΡΟΣ: Διότι την ενημέρωση θα μου επιτρέψετε, όσον αφορά το σκέλος των απαντήσεων, να τη διεξάγω με τον τρόπο που επιλέγω εγώ. Εσείς κάνετε τις ερωτήσεις και εγώ δίνω τις απαντήσεις.

ΚΑΚΑΛΗΣ: Οι απαντήσεις είναι που δημιουργούν πρόβλημα.

ΓΚΟΥΤΖΑΝΗΣ: Εάν οι θέσεις είναι εκπεφρασμένες,

ΚΑΚΑΛΗΣ: Δηλαδή, διαβεβαιώνετε τον ελληνικό λαό και μπροστά στις κάλπες ότι δεν θα πρόκειται να υπάρξει ούτε αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης, ούτε μείωση των συντάξεων, ούτε αύξηση.

ΑΝΤΩΝΑΡΟΣ: Οι θέσεις δεν μπο-

ρεί να περιοριστεί σε δύο ή τρεις αράδες ή δύο παραγράφους, όπως προσπαθείτε να κάνετε ενδεχομένως εσείς. Είναι σε εξέλιξη ο διάλογος τον οποίο έχει δρομολογήσει η σημερινή κυβέρνηση.

ΚΑΚΑΛΗΣ: Γιατί δεν τις επαναλαμβάνετε, εάν είναι έτοις τα πράγματα;

ΑΝΤΩΝΑΡΟΣ: Διότι την ενημέρωση θα μου επιτρέψετε, όσον αφορά το σκέλος των απαντήσεων, να τη διεξάγω με τον τρόπο που επιλέγω εγώ. Εσείς κάνετε τις ερωτήσεις και εγώ δίνω τις απαντήσεις.

ΚΑΚΑΛΗΣ: Οι απαντήσεις είναι που δημιουργούν πρόβλημα.

ΓΚΟΥΤΖΑΝΗΣ: Εάν οι θέσεις είναι εκπεφρασμένες,

ΚΑΚΑΛΗΣ: Δηλαδή, διαβεβαιώνετε τον ελληνικό λαό και μπροστά στις κάλπες ότι δεν θα πρόκειται να υπάρξει ούτε αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης, ούτε μείωση των συντάξεων, ούτε αύξηση της ερωτήσεις.

ΑΝΤΩΝΑΡΟΣ: Διότι όλο το σύνολο των θέσεων της ελληνικής κυβέρνησης δεν μπορεί να περιοριστεί σε δύο ή τρεις αράδες ή δύο παραγράφους, όπως προσπαθείτε να κάνετε ενδεχομένως εσείς. Είναι σε εξέλιξη ο διάλογος τον οποίο έχει δρομολογήσει η σημερινή κυβέρνηση.

ΚΑΚΑΛΗΣ: Γιατί δεν τις επαναλαμβάνετε, εάν είναι έτοις τα πράγματα;

ΑΝΤΩΝΑΡΟΣ: Διότι την ενημέρωση θα μου επιτρέψετε, όσον αφορά το σκέλος των απαντήσεων, να τη διεξάγω με τον τρόπο που επιλέγω εγώ. Εσείς κάνετε τις ερωτήσεις και εγώ δίνω τις απαντήσεις.

ΚΑΚΑΛΗΣ: Οι απαντήσεις είναι που δημιουργούν πρόβλημα.

ΓΚΟΥΤΖΑΝΗΣ: Εάν οι θέσεις είναι εκπεφρασμένες,

λώσεις που να αποκλείουν ρητά αυξήσεις στα όρια ηλικίας και μειώσεις συντάξεων. Μπορεί να φαίνεται αφελής ο Αντώναρος, όμως δεν είναι. Χοντρόπετσος είναι και γι' αυτό τον έχουν βάλει σ' αυτό το πόστο. Επειδή, λοιπόν, γνωρίζει πολύ καλά ότι έχουν ανοληφθεί υποχρεώσεις ένοντι της Κομισιόν για άμεση προώθηση των αντισφαλιστικών ανατροπών μετά τις επόμενες εκλογές και επειδή γνωρίζει ότι μια δίλωση του περί μαρτυρίας των οριών ηλικίας και μειώσεις συντάξεων θα καταγραφόταν και θα την κουνούσαν μετεκλογικά τα κόμματα και οι δημοσιογράφοι της αντιπολίτευσης, αρνήθηκε πεισματικά να δειπνευτεί ότι δεν θα υπάρχουν αυξήσεις στα όρια ηλικίας και μειώσεις συντάξεων. Το είχε κάνει, άλλωστε, κάμπτος φορές. Ομως, ο Τσιτουρίδης (και ο εκάστοτε υπουργός Απασχόλησης) δεν είναι συνομιλητής του Μπαρόζου και του Αλμούνια. Ο Αλογοσκούφης, για παράδειγμα, ουδέποτε έκανε δη-

■ Είναι πολλά τα περιτά...**Σφαγή «αντιτρομοκρατικάριων» - Πολύδωρα**

Αγριος καυγάς έχει ξεσπάσει στην Αντιτρομοκρατική, την ασφαλίτικη υπηρεσία που διοχειρίζεται τα περισσότερα κονδύλια. Το ξήλωμα της παλιάς φρουράς ξεκίνησε επί Βουλγαράκη και συνε-

■ Την ουρά στα σκέπια η Φάνη

Το «Κόρκυρα Μπιτί» του ομίλου Louis Leitourγεί κανονικότατα, με τη βούλα πλέον και της υπουργού Τουρισμού Φ. Πάλλη-Πετρολιά. Οπως είναι γνωστό,

■ Εθνικιστικό κρεσέντο

«Εκλογικές σκοπιμότητες -και πρωτίστως η απειλή εισόδου στη Βουλή του ΛΑΟΣ- έχουν παίξει καθοριστικό ρόλο στην αναζωπύρωση του θέματος. Τι να την κάνει η κυβέρνηση την εντολή για τα Σκόπια; Αν το θέμα πάει στον ΟΗΕ είναι βέβαιο πως θα υπάρξει η πλειοψηφία των δύο τρίτων στη Γενική Συνέλευση για να αναγνωριστεί η ΠΓΔΜ ως "Μακεδονία". Μόνο αν η κυβέρνηση βάλει έγκαιρα βέτο στο ΝΑΤΟ και στην Ε.Ε. μπορεί να αποτραπεί αυτή η εξέλιξη. Θα το κάνει;» (Γιώργος Δελαστίκ - «Έθνος»).

Ο κ. Δελαστίκ, εκτός από προβεβλημένος δημοσιογράφος του αστικού Τύπου, είναι και διευθυντής του «Πριν» και στέλεχος του ΝΑΡ. Αναφωτιόμαστε λοιπόν, αν η οργάνωση και η εφημερίδα της συμφωνούν με το εθνικιστικό κρεσέντο του. Αν έχουν την άποψη ότι το όνομα «Μακεδονία» καλύπτεται από ελληνικό copyright και ουδείς άλλος έχει δικαίωμα να το χρησιμοποιεί. Εκτός αν μας πουν ότι ένας επαγγελματίας δημοσιογράφος στην εφημερίδα που εργάζεται γράφει σύμφωνα με τη γραμμή των αφεντικών του και δεν πρέπει να έχει πρόβλημα να υπογράψει. Αν είναι έτοι, τότε προς τι όλη εκείνη η βαθιόυρα περί «ελευθερίας των δημοσιογράφων», όταν πριν λίγο καιρό ο κ. Δελαστίκ απολύθηκε από την «Καθημερινή».

■ Βρήκε μάρτυρες ταιριαστούς

Για δυο κακουργήματα (ηθική αυτούργια σε κατάχρηση εξουσίας και νομιμοποίηση εσδόων από παράνομη δραστηριότητα, δηλαδή ξέπλυμα βρώμικου χρήματος) ζητείται η παραπομπή σε δίκη του «γαλάζιου» βουλευτή Π. Μαντούβαλου. Ποιοι στέκονται στο πλευρό του; Ο επιχειρηματίας της νύχτας Ι. Μπολέτης και ο προφυλακισμένος δικαστής Ε. Καλούσης. Και ο Ζούγκλας, βέβαια, ο οποίος σε πείσμα των όσων αποκαλύπτονται, τον έχει μόνιμο καλεσμένο στο Alter. Μιλάμε για μεγάλο «έρωτα».

■ Αβάτο

Οι φυλακές είναι άβατο αικόμα και για τους εκπροσώπους του αστικού φιλελευθερισμού. Μετά την άρνηση στο Συνήγορο του Πολίτη να επισκέπτεται τις φυλακές και να εξετάζει τις συνθήκες κράτησης, «πόρτα» έφαγε και ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθήνας, αντιπροσωπεία

του οποίου συναντήθηκε με τον υπουργό Δικαιοσύνης Α. Παπαληγούρα και του υπέβαλε αίτημα να συμπεριλαμβάνονται εκπρόσωποι των δικηγόρων στα συμβούλια των φυλακών αλλά και στο Κεντρικό Επιστημονικό Συμβούλιο Φυλακών. Στις φυλακές κουμάντο θα κάνει το υπουργείο με τον κατασταλτικό του μηχανισμό, ο οποίος επιδεικνύει μια καταπληκτική ευελιξία προσαρμοζόμενος ανάλογα με την κυβέρνηση που βρίσκεται στην εξουσία και τον υπουργό που κατέχει το πόστο. Στις φυλακές δεν υπάρχει περιθώριο ούτε για την εφαρμογή των προβλεπόμενων από το νόμο. Υπάρχει χώρος μόνο για τη βαρβαρότητα και τα γνωστά κυκλώματα που λυμαίνονται το χώρο.

■ Φυντάνι

Μεγάλο φυντάνι αυτός ο διοικητής του ΑΤ Νέας Ιωνίας, που έχει πάρει την άγουστα για τις φυλακές. Και εκπληκτικός ο τρόπος με τον οποίο αποκρούει την κατηγορία. Μπορεί να πιάστηκε με μια επιταγή 35.000 ευρώ (σε αγγλικές λίρες μάλιστα) στα χέρια, αλλά όλα είναι... σκευωρία. Τη σκευωρία λέει- κατέστρωσε ο κρατούμενος που τον κατήγγειλε. Για ποιο λόγο; Εδώ αρχίζει το γελο. Γιατί είναι «νοσηρό στη φαντασία, πανούργο, ραδιούργο, αδίστακτο και επικινδυνό για την κοινωνία άτομο, ο οποίος θεωρώντας ότι θα γίνει "ήρωας" αποκάλυψε ενός νέου παραδικαστικού κυκλώματος, κατέστρωσε και πάλι ένα σατανικό σχέδιο μέσα από τις φυλακές, βάζοντας αυτή τη φορά σαν στόχο έναν οικογενειάρχη, αστυνομικό υποδιευθυντή, απόλυτα άμεμπτο και άφογο στην υπηρεσία του και την κοινωνία, με σκοπό και μόνο να με διασύρει και να με καταστρέψει!»

Και καλά όλ' αυτά, να συμφωνήσουμε, με την επιταγή στα χέρια πώς βρέθηκε; Τον πίεζε -λέει- ο κρατούμενος να του βρει δικαστές να λαδώσει και αυτός για να τον ξεφορτωθεί του είπε ότι χρείαζονται πολλά λεφτά, όμως ο κρατούμενος τα βρήκε, ανέβηκε από τα 15 στα 35 χιλιάρικα και του έδωσε την επιταγή. Κι αυτός γιατί την πήρε; Επειδή ο κρατούμενος επέμενε πολύ! Για να μην τον κακοκαρδίσει, λοιπόν, πήρε την επιταγή και θα την επέστρεψε μετά το δικαστήριο! Ακούστε τώρα απιθανότητες: ένας κρατούμενος ζητάει από ένα αξιωματικό μπάτσο να τον βοηθήσει να αποφυλακιστεί λαδώνοντας δικαστές και αυτός, αντί να τον στείλει στο διάλο, μπαίνει σε κουβέντα για λεφτά, ανεβάζει συνέχεια το

ποσό και στο τέλος παίρνει την επιταγή για να του τη δώσει μετά. Και δεν υποψιάζεται τίποτα, όταν (υποτίθεται ότι) βλέπει τον κρατούμενο να επιμένει να του «χωσει» τόσα λεφτά, μολονότι του λέει ότι δεν έρει κανένα δικαστή και δε μπορεί να τον βοηθήσει. Δεν υποψιάστηκε παγίδα.

Είναι τεράστιος ο μπάτσος, δεν παίζεται με τίποτα.

■ Ομερτά

Σε εκείνους που έγραψαν τα «ευφάνταστα σενάρια» παρέπεμψε ο Ρουσόπουλος, όταν ρωτήθηκε για την ειλογολογία σχετικά με το πρόβλημα Ελλάδας-FYROM. Εννοείται πως δε μπορεί να γίνει λόγος για δημοσιογραφικά σενάρια, όταν μια είδηση δημοσιεύεται πανομοιότυπη σε όλες τις εφημερίδες και μεταδίδεται απ' όλα τα ραδιοτηλεοπτικά μέσα. Αν αξίζει να σχολιαστεί κάτι είναι η τήρηση της ομερτά από εκείνους που μετέφεραν την είδηση στα μέσα του και από τους διευθυντές των μέσων που γνώριζαν την πηγή. Κανένας δεν αποκάλυψε ποιος τους έδωσε την ειδηση. Κανένας δεν εξέθεσε τον Ρουσόπουλο και τη σχέση του μαζί του.

■ Ποιο πρόγραμμα;

Μπορεί μήπως να μας πει κάποιος τα βασικά σημεία του προγράμματος του ΠΑΣΟΚ, το οποίο υποτίθεται ότι συζητήθηκε και εγκρίθηκε στο συνέδριο του περασμένου Σαββατοκύριακου; Ούτε οι φιλοπασοκικές εφημερίδες δεν μπήκαν στον κόπτο να αναφερθούν στο πρόγραμμα. Ούτε μία δεν ακρέβωσε το πρωτοσέλιδο της σ' αυτό.

Πρόθεση να αδικήσουν το ΠΑΣΟΚ; Το αντίθετο. Υπάκουσαν στο σχεδιασμό του ίδιου του ΠΑΣΟΚ, που οργάνωσε μια φρέστα για να αποθεωθεί ο Γιωργάκης και όχι για να συζητήσουν για το πρόγραμμα. Ομιλητής στη φιέστα ήταν μόνο ο Γιωργάκης, ο οποίος κάθε όλο παρά στο πρόγραμμα αναφέρθηκε. Εκανε μια αγωνιώδη προσπάθεια να δείξει ότι είναι καλύτερος από τον Καραμανλή, έκανε μέχρι αισιάς κατάχρηση του «εγώ» κι όταν τελείωσε οι σύνεδροι μοιράστηκαν στα 10 για να συζητήσουν υποτίθεται τις θεματικές ενότητες του προγράμματος. Αυτό αποτύπωσε ο φιλοπασοκικός Τύπος αφιερώνοντας τις σελίδες του στην εμφάνιση του Γιωργάκη και στα διάφορα παραπολιτικά παραλείπομενα του συνέδριου. Το πρόγραμμα (που δε λέει και τίποτα) ήδη έχει πεταχτεί στα αζήτητα.

Την χαιδαρίδα που σερβίρει το χαζοκούτι συνήδωσ την αποφεύγω. Αντε καμιά φορά να την χλαπακίασω στην ορίζουντα περιφέρη, όταν γκαρσόνα είναι η Αννίτα Πάνια. Γιατί, εδώ που τα λέμε, καλύτερα είναι ν' ακούς ένα τύπο να γαθγίζει «βασ, βασ ο Παρασκευάς», παρά το κλάμα του Παπαντωνίου που τον φύνει ο Γιωργάκης ή τις παρλαπίπες των «τηλεοπτικών σχολιαστών». Επειδή, όμως, έκοψα τη ζύδια τελευταία, πήγα να σιδερώσω τη σπαστική βαρεμάρα μου κάνοντας ζάπινγκ στην τηλεόραση. Τράκαρα τον Χαρδαβέλα που είχε ένα τσούρμο παπάδες παρέα με άλλους χριστέμπορους και τους είχε πάσει ο πόνος που δεν τα βρήκαν στο μοίρασμα του μπαγιόκου οι ρασοφόροι στα ιεροσόλυμα. Δόστου κλάμα οι καλεσμένοι, που «υπάρχει κίνδυνος αφεληνισμού του πατριαρχείου», στον άμβωνα και ο Χαρδαβέλας να ψάλει παρακλήσεις για να «αποσοβηθεί η κρίση». Καλά, αυτός είχε βρει δαματηρούργες ιδιότητες στο νερό του Καματερού, δια είχε πρόβλημα να ανακαλύψει νέους «εδμηκούς κινδύνους»; Λέμε τώρα....

Παρκάρισα σε άλλη τηλεοπτική συχνότητα και νάσου κάποιος πιτσιρικάς ρασοφόρος από τα καλογεροσκούμπρια του Μουλατσώτη. Αυτός έσφαζε με το πετραχήλι του τον Χριστόδουλο. Τόπε καθαρά το καλογεράκι. Τα μέλη της «αδελφότητάς τους» γουστάρουν να τη βρίσκουν με τα συγκρουόμενα αυτοκινητάκια στα λούνα πάρκ, να λένε τα άσματά τους όπου και όποτε τους καπνίσει, να νταλαβερίζονται στην πιάτσα προβάλλοντας τις «πνευματικές» τους δραστηριότητες. Άμα ο αρχιεπίσκοπος έχει φαγούρα γι' αυτό, άστον να κουρεύεται. Δυο μοναστήρια έχουν στη δούλεψή τους και είναι χρυσοχοείδα. Τσούρμο οι δρησκόληπτοι που τα επισκέπτονται και εκτός απ' τη μαλακία που τους δέρνει, ακουμπούν και τα μπακίρια τους εκεί. Αν ο Χριστόδουλος έχει πρόβλημα, πάνε κι αυτοί με τους παλαιοιμερολογίτες κι ούτε γάτα ούτε ζημιά. Γατόνια οι άνδρωποι.

Αυτός, όμως που δεν παίζεται με τίποτα είναι η αρσενική έκδοση της Ελένης Λουκά στο πιο κυριλάτο. Πρώιμη, μεσημέρι, βράδυ, όλο και σε κάποιο τηλεοπτικό πάνελ δια τον βρεις να ξύνει τα γένια του. Μόνιμο στασίδι διαδέτει σε όλα τα χαζοκάναλα. Για τον παπα-Τσάκαλο λέω, φυσικά. Και δεν το συζητάω ότι το μουτρόμουτρο διαδέτει «θεία φώτιση», αφού γι

**Η φασιοτική
πρόκληση δεν
πρέπει να μείνει
αναπάντητη**

✓ Ελεύθερα με περιοριστικούς όρους αφέθηκαν από την 26η τακτική ανακρίτρια τα τέσσερα ηγετικά στελέχη της Θύρας 7, που κατηγορούνται για συναυτουργία στην δολοφονία του Μιχάλη Φιλόπουλου στη συμπλοκή της Παιανίας. Οι κατηγορούμενοι είχαν εμμέσως πληγ σαφώς τη συμπαράσταση της ΠΑΕ Ολυμπιακός (οι οργανωμένοι οπαδοί έριξαν τους τόνους της αντιπαράθεσης με τον Κόκκαλη για τις επιλογές του στο ποδοσφαιρικό τμήμα) και η υπερασπιστική τους γραμμή βασίστηκε στη μη παρουσία τους στον τόπο της συμπλοκής. Το μέλος του ΔΣ της ΠΑΕ Ολυμπιακός Μιχάλης Κουντούρης παρουσίασε έγγραφο της ΠΑΕ, από το οποίο αποδεικνύεται ότι συμμετείχε σε επιπλέοντες καταπολέμησης της βίας, προκειμένου να πείσει την ανακρίτρια για την αθωότητά του. Μέχρι στηγμής, για την υπόθεση έχουν προφυλακιστεί δύο οπαδοί του Ολυμπιακού που κατηγορούνται ως φυσικοί αυτουργοί, όμως η υπόθεση είναι αρκετά μπερδεμένη εξαιτίας της προκλητικής τακτικής των μπάτσων, που πήραν ένορκες καταθέσεις, με συνέπεια να μην μπορεί η ανακρίτρια να τους απαγγελεί κατηγορία.

δίστασε να παραδώσει στους ναζιφασίστες κατακτητές τους έγκλει- στους κομμουνιστές, να ξέρει ότι η απάντησή μας θα είναι σκληρή ντίνα. Ο αναρχικός Νίκος Κουνταρδάς (ΑΕΚΤζής κι αυτός) κοντεύει να κλείσει χόρο προφυλακισμένος για... απόστειρα ανθρωποτοκονάς του Πολυζωγόπουλου, που έφαγε μερικές σφαλιάρες και μερικές κλοτσιές και το 'ταιξέ 'βοήθεια με σκοτώνουν, είμαι ήρωας της εργατικής τάξης'. Το αικλόντο όλλοι του Κουνταρδά (καταθέσεις μαρτύρων ότι έπινε καφέ σε καφενείο μακριά από το χώρο της συμπλοκής, μεταξύ των οποίων και ο σερβιτόρος του μαγαζιού) πετάχτηκε στα σκουπίδια. Στιγματίστηκε ως «χουλιγκάνος» και κλείστηκε στη φυλακή, ενώ ο Πολυζωγόπουλος ζει και βιαστεύει (έπλυνε και τα σημάδια από το Μπετοντάνι) και διορίστηκε πρέσβορος της Οικονομοκής και Κοινωνικής Επιπρόπτης, για να κατακτήσει νέες σφαίρες στο ξεπούλημα των εργατικών συμφερόντων. Ο Κουνταρδάς αντιμετωπίστηκε ως κατηγορούμενος σε μια πολιτική υπόθεση, ενώ οι ομιδάρχες της Θύρας 7 ως κατηγορούμενοι σε μια ποινική υπόθεση.

όπως υπόσχονται, όταν οι «ιδιωτικοί στρατοί των προέδρων ξεπερνούν τα όρια.

✓ Εντονη κινητικότητα στο μεταγραφικό παζάρι από την ΑΕΚ, η οποία δεήνει έτοιμη να κάνει την υπέρβαση. Οι πληροφορίες λένε ότι απομένουν τα τυπικά για την ολοκλήρωση της μεταγραφής του Ριβάναλτο, ενώ αναψένονται και αικόμη πέντε-έξι μεταγραφές. Ο Νικολαΐδης αποφάσισε να ρισκάρει και να ρίξει φράγκα (πηρουμένων των αναλογιών) στο μεταγραφικό παζάρι, ελπίζοντας ότι θα καταφέρει να μπει στους ομίλους του Champions League και να κάνει απόσβεση. Από το ρεπορτάζ προκύπτει ότι το μπάτζετ από 7-7,5 εκατ. ευρώ θα εκτοξευτεί στα 12-13 εκατομμύρια. Στο κιτρινόμαυρο στρατόπεδο υπάρχει κλίμα ευφορίας και ονειρεύονται τον τίτλο του πρωταθλητή.

Γράψωμε σε προηγούμενο φύλλο, ότι το ρίσκο που παίρνει ο Νικολαΐδης είναι μεγάλο και η πρόβλεψή μας είναι ότι η φετινή χρονιά θα αποδειχτεί οδυνητή για την ομάδα του. Η πολιτι-

Αν και η βία στα γήπεδα σαν θέμα πουλάει, η επιλογή όλων είναι η συγκεκριμένη υπόθεση να «θαφτεί». Οι πληροφορίες για την εξέλιξη της είναι ελάχιστες και στον Τύπο (εκτός ελάχιστων εξαιρέσεων) το θέμα καταλαμβάνει αραιά και που ένα μονό-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

στηλο. Αυτό αποτελεί απόδειξη ότι τα μεγάλα λόγια την επόμενη της συμπλοκής, ότι το «φαχαίρι θα φτάσει στο κόκαλο», ήταν απλά για να καθηρωχάσουν την αγονάκτηση της κοινής γνώμης και τίποτα περισσότερο. Η βία στον αθλητισμό βολεύει την εξουσία και δεν υπάρχει περίπτωση να την καταπολεμήσουν,

έχει στοιχίσει στους γαύρους κα-
ο Κόκκαλης έχει αποδείξει ότι δεν
ξεχνά και δεν συγχωρεί. Επιχει-
ρηματικά, η επιλογή του προέ-
δρου της ΑΕΚ έχει λογική, αφού
βλέπει τον έναν από τους αντι-
πάλους του ανίκανο να σταθεί
στα πόδια του (Παναθηναϊκός),
ενώ ο έτερος μπαίνει σε μια με-
ταβατική περίοδο, η οποία δεν
ξέρουμε πως θα εξελιχθεί (Ολυ-
μπιακός). Θα προσποθήσει, λοι-
πόν, να «κλέψει» τον τίτλο,
αφού δύσκολα θα ξαναβρεί τό-
σο ευνοϊκή συγκυρία. Δεν θα
πρέπει όμως να ξεχνάμε ότι τα
μυρμήγκια χάνεται, όταν βγάζει
φτερά και πετάει...

✓ Ο τελικός του Champions League αποτελεί το κορυφαίο γεγονός της αθλητικής επικαιρότητας. Λιβέρπουλ και Μίλαν αναμετρήθηκαν για την κατάκτηση του σπουδαιότερου ευρωπαϊκού τίτλου, με τους Ιταλούς να κερδίζουν σε έναν αγώνα που μπορεί να μη θύμιζε αυτόν της Ισταμπούλ, είχε όμως όλα τα στοιχεία ενός ντέρμπι. Δυστυχώς, είμαστε υποχρεωμένοι να ασχοληθούμε με το θέμα όχι για να σχολίασουμε την προσπάθεια των δυο ομάδων, αλλά για να καταγγείλουμε την οριοθέτηση μιας νέας εποχής στο θέμα της καταστολής, με αιφρομή την παρουσία των οπαδών της Λιβέρπουλ. Οι μπάτσοι, εκτός από τα ίδια υπέρχοντα μέσα, μπορούν πλέον, για να αντιμετωπίσουν πιθανά επεισοδιακά να χρησιμοποιήσουν και όπλα που εκτοξεύουν χρωμοσφαίρες εναντίον των διαδηλωτών. Η συζήτηση για τα «νέα όπλα» που ζητούν οι μπάτσοι για να καταστείλουν τον «εσωτερικό εχθρό» και τις λοικές και νεολαίοτικες κινητοποιήσεις έχει ξεκινήσει εδώ

όπως υπόσχονται, όταν οι «ιδιωτικοί» στρατοί των προέδρων ξεπερνούν τα όρια.

 Εντονη κινητικότητα στο μεταγραφικό παζάρι από την ΑΕΚ, η οποία δείχνει ετοιμή να κάνει την υπέρβαση. Οι πληροφορίες λένε ότι απομένουν τα τυπικά για την ολοκλήρωση της μεταγραφής του Ριβάνλτο, ενώ αναμένονται και αικόμη πέντε-έξι μεταγραφές. Ο Νικολαΐδης αποφάσισε να ρισκάρει και να ρίξει φράγκα (τηρουμένων των αναλογιών) στο μεταγραφικό παζάρι, ελπίζοντας ότι θα καταφέρει να μπει στους ομίλους του Champions League και να κάνει απόσβεση. Από το ρεπορτάζ προκύπτει ότι το μπάτζετ από 7-7,5 εκατ. ευρώ θα εκτοξευτεί στα 12-13 εκατομμύρια. Στο κιτρινόμαυρο στρατόπεδο υπάρχει κλίμα ευφορίας και ονειρεύονται τον τίτλο του πρωταθλητή.

Γράφαμε σε προηγούμενο φύλλο, ότι το ρίσκο που παίρνει ο Νικολαΐδης είναι μεγάλο και η πρόβλεψή μας είναι ότι η φετινή χρονιά θα αποδειχτεί οδυνηρή για την ομάδα του. Η πολιτική των χαμηλών τόνων δίνει τη θέση της σε μια επιθετική πολιτική που στοχεύει να αφρισθητήσει την κυριαρχία του Κόκκαλη και είναι σίγουρο ότι ο πρέδρος του Ολυμπιακού δεν θα καθήσει με σταυρωμένα χέρια (επικοινωνιακά ή υπόθεση Ριβόλυτο

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

LINGERIE

■ ΝΤΕΙΒΙΝΤ ΛΙΦ Αμερική εναντίον Τζον Λένον

Μια ταινία επίκαιρη με το δικό της τρόπο, που έρχεται να θυμίσει σε μια εντελώς ανάλογη εποχή τι σημαίνει ουσιαστικός φασισμός. Στο φόντο της ταραγμένης όσο και υπέροχης δεκαετίας του '60, το ντοκιμαντέρ αυτό παρουσιάζει την ακτιβιστική δράση του Τζον Λένον και την αντιπαράθεσή του με τις αμερικανικές Αρχές.

ιοεδολογικά πλαίσια των οια-
σημων τραγουδιών Give peace a chance και Imagine. Αργότερα,
ο Λένον ήρθε σ' επαφή με τους Μαύρους Πάνθηρες και τότε
μπήκε στο στόχαστρο του FBI, των πιέσεων και των παρακο-
λουθήσεων. Οι νέοι φίλοι του, τους οποίους εκθείαζε με κάθε
ευκαιρία, ήταν οι μεγαλύτεροι εχθροί της αμερικανικής κυβέρ-
νησης. Ο ίδιος έγινε δυνητικά τόσο επικίνδυνος, ώστε οι Αρχές
διέταξαν την απελασή του. Ωστόσο, εκμεταλλευόμενος τη δη-
μοσιότητά του, κέρδισε τη δίκη μετά από πολύχρονες νομικές
διαδικασίες και ταυτόχρονα προωθούσε τις απόψεις του.

Ασφαλώς, ο Λένον δεν υπερέβη ποτέ την προνομιακή του θέση στην κοινωνία και το star system της εποχής. Ομως, από την άλλη, πόσοι γνωρίζουν ότι έγραψε τραγούδι για την προλεταριακή επανάσταση; Στο ντοκιμαντέρ καταθέτουν τις απόψεις τους πολοί και διάφοροι, από την Αντζέλα Ντέιβις και τον Ταρίκ Αλί έως φασιστοειδή στελέχη της κυβέρνησης Νίζον. Ο Γκορ Βιντάλ δίνει το παρών με την εξαιρετική ατάκα: «Ο πατριωτισμός αποτελεί το καταφύγιο του λωποδύτη». Σ' ένα διώρο, λοιπόν, χάρι σ' αυτό το πολύ ενδιαφέρον φιλμ, οι θεατές, ιδιαίτερα οι νεότεροι σε ηλικία, θα πάρουν μια επαρκή γεύση των κοινωνικοπολιτικών γεγονότων της δεκαετίας του '60, καθώς και άγνωστων πλευρών του μουσικού και ακτιβιστή Λένον.

■ EPIK TZON

Ταξίδι στο τέλος της νύχτας

Ενας αμερικανός ιδιοκτήτης νυκτερινού κέντρου και ο γιος του προσπάθουν να επιβιώσουν στον υπόκοσμο του Σάο Πάολο. Παρά τις μεγάλες αντίθεσις τους και το γεγονός ότι αγαπούν την δια τα γυναικά, θα επιχειρήσουν μαζί το τελευταίο μεγάλο κόλπο, σε μια προσπάθεια να ζελαστώσουν. Ομως, η εξέλιξη των πραγμάτων θα τους οδηγήσει σε ακραίες αναμετρήσεις.

Η ταινία, που κατά κύριο λόγο είναι ένα θρίλερ, φιλοδοξεί να δείξει την ανθρώπινη πλευρά και τις αδυναμίες των γκάνγκστερ, όμως όταν το σενάριο δεν είναι ο «Νονός» και ο σκηνοθέτης δεν είναι ο Κόπολα, τα πράγματα γίνονται μέχρι και μελόδ. Ετσι, σ' αυτή την άνιση ταινία το μόνο που πραγματικά καταφέρνει να δώσει ο σκηνοθέτης είναι μια πειστική εικόνα του Σάο Πάολο, μιας νοτιοαμερικανικής πόλης πνιγηρής και σαγηνευτικής ταυτόνομα, με παρόντοις γονίες και σκοτεινές λεωφόρους.

ΚΟΝΤΡΑ

Χοιρομέρια οπλισμένα με χρωμοσφαιρίδια

Τα Εξάρχεια δεν είναι άβατον: είναι βάρβατον

Χρωμοσφαιρίδια – πλαστικές σφαίρες: η καταστολή αναβαθμίζεται - et nous; Θα παραμείνουμε καταστολησμένοι; ΣΑΛΤΕΡΙσμένοι (welcome to the freak show)

Εκλο-yes? Εκλο-νο! (στης βουλής το έδρανοου αχ! κι εγώ να έκλανοου)

Δάνεια: Εσείς ποια τράπεζα θέλετε να σας στηρίξει (σας-τη-ρίξει);

Η Μίλαν την κούπα και η Λίβερπουλ τον Λίβερ-πούλο

- ◆ Άλλο Τόκιο κι άλλο επιτόκιο.
- ◆ Ενώ μιλάμε επί του πρακτέου (κίνημα) κάποιοι μιλάνε επί του πρωκτέου (εκλογές).
- ◆ Ποιο είναι το κοινό στοιχείο των διαφόρων ρευμάτων της μουσικής στην Ελλάδα; Μα το έν-τεκνο, φυσικά...
- ◆ Βύρων Π.: Ο σχιζοφρενής δολοφόνος με το πριόνι, δεν κωλώνει.
- ◆ Θέματα έκθεσης πανελλήνιων εξετάσεων: τώρα και σε άμεση μετάδοση από την τηλεόραση.
- ◆ Ε.Ε.Κ: Επίμονο Εκλογικό Κόλλημα

Κόρματα και οργανώσεις (αφοδεύοντα προς της Βουλής τα έδρανα

- ◆ Ν.Α.Ρ.: Ναι, Απλά Ρεφορμίζουμε.
- ◆ Κάτι «απεργίες πείνας»: πριν τις βουλευτικές εκλογές και πριν το συνέδριο της ΟΛΜΕ (τι παράξενα πράγματα - που θάλεγε ο Ρίτσος).
- ◆ Εάν εξορκίζουμε την «κοπτιά που πήγε στο λάχανο» τότε ας ξεχάσουμε (;) τη βία για την επαναστατική ανατροπή. Διότι εκτός από τον απλό ανθρωπισμό -βλέπε φιλελευθερισμό- ελλοχεύει ο (πάντα υπαρκτός) κίνδυνος του ανθρωποτουνισμού...
- ◆ Παρακαλούμε να μη μας ξανανεχλήστε με τις μεταγραφές του κ. Δελαστίκ από το ένα Μ.Μ.Ε. στο άλλο (γιατί, τσαντζόμαστε, δηλαδή).
- ◆ Νίκολας (τον) Μπερνζ.
- ◆ Στην 3η σελίδα ο Γ. Δελαστίκ αναφέρεται στην «έλλειψη αντίστασης από το διεφθαρμένο και ευρισκόμενο στο αποσύνθεση συνδικαλιστικό κίνημα», ενώ στην αμέσως επόμενη ο Δ. Σταμούλης διαπιστώνει: «Αναντίστοιχη της επίθεσης η συγκέντρωση της ΓΣΕΕ». Μίγτιως διακίνετε κάποια μικρή αντίφαση; (ΠΡΙΝ, 20-5-07).
- ◆ Την εξερτίλα (και) της LCR στη Γαλλία προσπαθεί (ανεπιτυχώς) να καλύψει ο Κ. Μάρκου στο ΠΡΙΝ της 20-5-07.
- ◆ Εχει δίκιο ο σ. Π. Γιώτης όταν μιλάει για κείνη την αριστερά (με μικρό άλφα) που τρελαίνεται όταν «μυρίζει» εκλογές (όπου ιου είδους) και τότε «ανακαλύπτει» μέτωπα, νέο εργατικό κίνημα, αντικαπιταλιστική πάλη και μύρια άσα. Ενα απλό (αλλά όχι μοναδικό) παράδειγμα. Το «Κόκκινο δελτίο» του ΕΚΚΕ (Μάρτη 2007) όπου το επιμύθιο (ουσιαστικά) είναι η γνωστή επωδός: «Με ποιους όρους και ποιες προϋποθέσεις θα μπορούσε η παρέμβαση δυνάμεων της επαναστατικής αριστεράς στις προσεχείς βουλευτικές εκλογές να πρωθήσει την ενιαία πολιτική έκφραση και την ενίσχυση των ογώνων της επόμενης μέρας;». (Πλέον μιλάμε για απόλυτα συνειδητό κοινοβουλευτικό κρετινισμό).
- ◆ Οταν δε θες να συμμετέχεις στο κίνημα αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους, τουλάχιστον πες το καθαρά. Μην το παίζεις «καλά είναι αφού βγήκαν τόσοι, μένουν τόσοι» γιατί φουσκώνεις τη νομική πλευρά
- ◆ Και μετά (;) ήρθαν οι μελισσες (σε χειρουργείο του Ερυθρού Σταυρού - το νοσοκομείο).
- ◆ Και μετά (;) ήρθαν οι μελισσες (σε χειρουργείο του Ερυθρού Σταυρού - το νοσοκομείο).
- ◆ Περισσός: τώρα και Λιάνα και Γιάννα!

Βασιλης

φόρους, όπου όλα συμβαίνουν τη νύχτα.

■ ΓΚΟΡ ΒΕΡΜΠΙΝΣΚΙ

Οι πειρατές της Καραϊβικής: Στο τέλος του κόσμου

Το τέλος της τριλογίας των πειρατών αναμένεται να σαρώσει τα ταμεία, χάρη στην έξυπνη ιδέα που είχαν οι παραγωγοί να προσδώσουν χιούμορ και ανεμελιά στους χαρακτήρες των πρώτων των παμπάλαιων αυτών περιπτετειών. Πάνω απ' όλα ευτύχησαν να έχουν τον Τζόνι Ντεπ στον πρωταγωνιστικό ρόλο, που δημιούργησε μια νέα σχολή στο είδος από μόνος του. Διότι, βέβαια, κατά τα άλλα, καθώς ήδη γνωρίζετε, αυτές οι ταινίες έχουν αποκλειστικά διασκεδαστικό (και κυρίως εισπρακτικό!!!) χαρα-

κτήρα και μηδέν περιεχόμενο.

Ελένη Σταματίου

◆ Υπερθέρμανση στον πλανήτη - Κλιματικές αλλαγές

- Τι να κάνουμε; Ομιλητές: Σάκης Κουρουζίδης, Ευάνυμος Οικολογική Βιβλιοθήκη - Χριστίνα Παπαγεωργίου, Δίκτυο Μεσόγειος SOS, Μιχάλης Παπαγιανάκης, μέλος Πολιτικής Γραμματείας ΣΥΝ (Συνασπισμός)

Τι να κάνουμε; Κατ' αρχήν, θα απευθυνθούμε στους θεσμούς. Σε όλους τους θεσμούς. Στον ΟΗΕ, στην ΕΕ, στο ΝΑΤΟ, στο ΔΝΤ, στην κυβέρνηση των ΗΠΑ, στην κυβέρνηση της Αγγλίας, στην κυβέρνηση της Γερμανίας. Αν έχουμε σωστά επιχειρήματα, μπορούμε να τους πείσουμε. Διότι όλοι αυτοί ασκούν ιμπεριαλιστική πολιτική από συνήθεια, από κεκτημένη ταχύτητα ή από κάπι τέτοιο. Αν ακούσουν και την άλλη όποιη, μπορεί ν' αλλάξουν. Να νοιαστούν για το περιβάλλον. Να σταματήσουν τις ιμπεριαλιστικές επιδρομές. Να δώσουν λεφτά, πολλά λεφτά, για τον τρίτο κόσμο. Υπάρχει ένα ισχυρό παράδειγμα επιτυχημένης παρέμβασης στους ιμπεριαλιστικούς θεσμούς. Του Μιχάλη Παπαγιανάκη. Που μετέτρεψε την ΕΕ σε Ευρώπη των Εργαζομένων. Με πειθώ, επιχειρήματα και εναλλακτικές προτάσεις. Μετά, θα απευθυνθούμε στα κινήματα. Τα οποία έχουν τους δικούς τους θεσμούς. ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ-ΟΚΕ (πρόεδρος ο σύντροφος Χ. Πολυζωγόπουλος, που συμμετείχε ή συμμετέχει ακόμα και στο Φόρουμ), Ομοσπονδίες-Εργατικά Κέντρα, Δήμοι-Κοινότητες κ.ο.κ. Και εδώ υπάρχουν παραδείγματα σε θετική κατεύθυνση. Από πού ν' αρχίσει και πού να τελειώσει κανείς; Από τις συλλογικές συμβάσεις που οι εργαζόμενοι τρώνε με χρυσά κουτάλια; Την παρέμβαση για τα ασφαλιστικά δικαιώματα; Την παρέμβαση για ανθρώπινη περίθαλψη; Είναι να το 'χεις, ρε παιδί μου, το χάρισμα. Της πειθούς και των επιτηρημάτων. Θαύματα μπορείς να κάνεις. Μετατρέπεις τους θεσμούς από ιμπεριαλιστικούς σε σοσιαλιστικούς. Από γραφειοκρατικούς σε αμεσοδημοκρατικούς. Τους ανθρώπους των θεσμών από λαμδόγια σε αγωνιστές. 1000+1 θαύματα των θεσμικών, κοσμικών και σοβαρών αριστερών. Το 1001 είναι η σωτηρία του πλανήτη.

◆ Παλεύουμε, διεκδικούμε, απαιτούμε. Το Παλαί χώρος πολιτισμού και αθλητισμού. Οχι Εμπορικό Κέντρο (Δήμος Γαλατσίου, Σύλλογοι και Μαζικό Φορείς)

Η μεγάλη κληρονομιά των Ολυμπιακών Αγώνων. Η κληρονομιά του λαού. Που θα βοηθήσει στην ανάπτυξη του ελληνικού αθλητισμού. Θυμάστε το παραμύθι. Το παραμύθι για τρελές κονόμες της ολγαρχίας και των λαμπρών. Τώρα, όλα τα «λαϊκά μέγαρα», τα αθλητικά λαϊκά μέγαρα, γίνονται εμπορικά κέντρα. Γιατί το κράτος δεν έχει λεφτά να τα συντηρεί. Γιατί το κράτος δεν εμπιστεύεται τον εαυτό του να τα συντηρεί. Δεν εμπιστεύεται τον Δήμο Γαλατσίου. Εμπιστεύεται τους εμπόρους. Τις επιχειρήσεις. Τον ανθό της ελληνικής κοινωνίας. Ρε παιδιά, δεν βρίσκεται ένας θεσμικός, κόσμιος και σοβαρός αριστερός ν' αλλάξει και τους εμπόρους; Να τους κάνει τίμιους και σοβαρούς επιχειρημάτες. Που να ενδιαφέρονται για το υγιές κέρδος. Ενας τέτοιος αριστερός και τον Χριστό (αν δεχτούμε την ύπαρξή του) θα υποσκελίζε. Γιατί ο Χριστός με τους εμπόρους σήκωσε τα χέρια ψηλά. Ολα τ' άλλα τα θαύματα τα έκανε. Να λοιπόν μια ακόμα αξιοπρόσεκτη ιδιότητα της θεσμικής και σοβαρής αριστεράς. Είναι θαυματουργή.

◆ «Νερό από το πλοίο ΔΞΥΦ “BANI”: Το ανωτέρω δεύγμα κρίνεται ΜΗ ΚΑΝΟΝΙΚΟ-ΜΗ ΑΣΦΑΛΕΣ σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία και ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΓΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ, γιατί παρουσιάζει μη κανονικούς οργανοληπτικούς χαρακτήρες» (σ.σ. ανιχνεύτηκαν αλειφατικοί υδρογονάνθρακες και παρουσία οσμής πετρελαιοειδούς, ξένης προς τη φύση του νερού!).

◆ «Νερό από το υδροφόρο πλοίο ΔΞΥΦ “Νικόλαος” Ν.Π. 2124: Το ανωτέρω δεύγμα κρίνεται ΜΗ ΚΑΝΟΝΙΚΟ-ΜΗ ΑΣΦΑΛΕΣ σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία και ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΓΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ, γιατί παρουσιάζει μη κανονικούς οργανοληπτικούς χαρακτήρες και χημικές ουσίες ξένης προς τη φύση του νερού» (σ.σ. ανιχνεύτηκαν αλειφατικοί υδρογονάνθρακες, παρουσία οσμής πετρελαιοειδούς, ξένης προς τη φύση του νερού!).

Με κάτι τέτοια σαπάκια μεταφέρεται νερό στα νησιά, προς δόξαν της εφοπλιστικής ασυδόσιας και της κρατικής αναληγησίας.

■ Ασύδοτοι οι εφοπλιστές των υδροφόρων

Νερό με... άρωμα πετρελαίου!

δούς, ξένης προς τη φύση του νερού και υποκατεστημένοι αρωματικοί υδρογονάνθρακες, ξένοι προς τη φύση του νερού).

◆ «Νερό από το υδροφόρο πλοίο “ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ”: Το ανωτέρω δεύγμα κρίνεται ως ΜΗ ΚΑΝΟΝΙΚΟ-ΜΗ ΑΣΦΑΛΕΣ σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία και ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΓΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ: 1) λόγω της περιεκτικότητάς του σε αλειφατικούς υδρογονάνθρακες και 2) γιατί παρουσιάζει μη κανονικούς οργανοληπτικούς χαρακτήρες και ουσιώδεις αλλοιώσεις της κανονικής του μοριακής σύστασης».

Ανατριχιάζεις καθώς διαβάζεις τις εκθέσεις της αρμόδιας υπηρεσίας (Α' Τμήμα της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος) του Γενικού Χημείου του Κράτους, για τον έλεγχο σε δείγματα νερού από τρία υδροφόρα πλοία. Τα δείγματα σταλθήκαν στο ΓΧΚ από το Υγειονομείο Πειραιά και αφορούσαν τα τρία πλοία που είχαν ζητήσει πιστοποιητικά καταλληλότητας, προκειμένου η πλοιοκτήτρια εταιρία να συμμετάχει στο διαγωνισμό για τη μεταφορά νερού στην Αίγι-

να. Είχαμε γράψει τότε αναλυτικά γι' αυτά τα πλοία, που επί δεκαετίες μετέφεραν μαζούτ και μετά από κάποια πασαλίμαντα είχαν μετατραπεί σε υδροφόρες. Είχαμε αποκαλύψει, μάλιστα, και το παρασκήνιο της σύγκρουσης εφοπλιστικών συμφερόντων, που έδιναν αφειδώς στοιχεία στον Τύπο για τα συγκεκριμένα πλοία, καθώς οι δυο συμβάσεις της Αίγινας ήταν μοιρασμένες και πήγε να μπει τρίτος εφοπλιστής στη μέση.

Τα συγκεκριμένα πλοία αποκλείστηκαν από το διαγωνισμό της Αίγινας για τυπικούς λόγους, αφού την ημέρα του διαγωνισμού δεν διέθεταν πιστοποιητικά καταλληλότητας (δεν είχαν προλάβει καν οι αρμόδιες υπηρεσίες να εξετάσουν τις αιτήσεις της πλοιοκτήτριας εταιρίας). Θα μπορούσε να πει κανείς ότι πλέον δεν τίθεται ζήτημα. Ομως δεν είναι έτσι. Γιατί κάλιστα μπορεί να «χτυπήσουν» κάποια άλλη δουλειά. Κι αν μας αντιτείνουν ότι δεν θα πάρουν άδεια καταλληλότητας από το Υγειονομείο Πειραιά, θα απαντήσουμε ότι -σύμφωνα με

καταγγελίες που ερευνώνται από τον περασμένο Νοέμβρη-αυτό συνέβη και με άλλα πλοία, αλλά πήραν άδειες από τα Υγειονομεία Ελευσίνας και Ρόδου, με τις γνωστές διαδικασίες. Πέρασε ένα εξάμηνο από τότε που έχει επιληφθεί το Σύμα Επιθεωρητών Υγείας και ακόμα δεν έχουμε δει αποτελέσματα! Τι βρήκαν; Τα βρήκαν όλα νόμιμα ή διαπίστωσαν παρανομίες;

Μας προξενεί εντύπωση πως μια εφοπλιστική εταιρία, όπως αυτή στην οποία ανήκαν τα τρία γκαζάδικα, έβαλε λεφτά για να τα σουλουπώσει και να τα μετατρέψει σε υδροφόρες, ξέροντας ότι σε περίπτωση στοιχειώδους έστω ελέγχου θα έβγαιναν όχρηστα. Οταν τα δείγματα του νερού που πάρθηκαν από τα μόλις φρεσκοισμένα πλοία εμφανίζουν τις ιδιότητες που βρήκε το ΓΧΚ, φανταστείτε σε τι κατάσταση θα ήταν το νερό ύστερα από ένα-δυο μήνες. Πιο ποντάριζαν οι εφοπλιστές και έκαναν αυτή τη μικρή έστω επένδυση στα γκαζάδικα-σαπάκια;

Η απάντηση είναι ευνόητη: ποντάριζαν στο καθεστώς ασυδόσιας που επικρατεί. Δεν είναι λίγα τα πρώτων γκαζάδικα που έχουν μετατραπεί σε υδροφόρες και κουβαλούν νερό στα νησιά. Κάνουν κάποια μερεμέτια, παίρνουν τις άδειες (με πλάγια μέσα κατά κανόνα) και μετά κλείνουν συμφωνίες και κουβαλούν νερό, ενώ οι ακόμα και τα πασαλείμωμα στα σαπάκια φεύγουν. Γιατί κανένας ουσιαστικός και συστηματικός έλεγχος δε γίνεται, ενώ οι προδιαγραφές είναι τέτοιες που να επιτρέπουν αικόμα και σε πρώτην γκαζάδικο, ελαφρώς μερεμετισμένα, να κουβαλούν νερό.

Αρκεί να αναφέρουμε μόνο ένα στοιχείο. Η ισχύουσα εγκύκλιος για τη μεταφορά νερού ορίζει ότι τα χερσαία μέσα μεταφοράς πρέπει να φέρουν κάδους από ανοξειδωτο ασάλι, όχι όμως και τα θαλάσσια. Γιατί αυτή η εξαίρεση, αν όχι για να ευνοήσει τους εφοπλιστές; Η μεταφορά νερού στα νησιά είναι πιο κρίσιμο ζήτημα, όμως αυτή επιτρέπεται να γίνεται με υδροφόρες από λαμπρίνα, αικόμη και από πρώτην γκαζάδικα.

Καριέρες

Πανικός στο στρατόπεδο των Σοσιαλιστών στη Γαλλία. Ο Σαρκοζί τους διεμβολίζει, διορίζοντας προβεβλημένα στελέχη τους σε θέσεις υπουργών στην κυβέρνησή του και στέλνοντάς τους το μόνυμα ότι δεν είναι κάποιος τυχάρπαστος ακροδεξιός, αλλά ένας μοντέρνος πολιτικός που «πήρε για να μείνει», ένας που σκοπεύει να εγκαθιδρύσει δυναστεία, όπως ο Ντε Γκολ και ο Μιτεράν.

Πληθώρα είναι και η αρθρογραφία σε γαλλικά και ευρωπαϊκά έντυπα και για τους «μπόσιαντες» που πήγαν με τον Σαρκοζί, πρώτα-πρώτα για τον Μπενάρ Κουσνέρ, που εγκαταστάθηκε στο Κε ντ Ορσέ και μαζί με τον Σαρκοζί θα διευθύνει την εξωτερική πολιτική του γαλλικού ιμπεριαλισμού. Αυτό το τελευταίο είναι που καθόλου δεν σημειώνεται από τους αστούς αναλυτές. Οτι πρόκειται για την εξωτερική πολιτική του γαλλικού ιμπεριαλισμού και όχι για την εξωτερική πολιτική του Σαρκοζί ή του Κουσνέρ. Ενοχλήθηκαν άραγε οι Σοσιαλιστές, όταν το στέλεχό τους και πρώπων υπουργός Μπ. Κουσνέρ αναλάμβανε το πόστο του ΝΑΤΟϊκού γκαουλάιτερ στο Κοσσυφοπέδιο ή όταν, κόντρα στη γαλλική εξωτερική πολιτική, που εξέφραζε ο συντριπτικός Ζακ Σιράκ, τασσόταν υπέρ της εισβολής στο Ιράκ; Ενοχλήθηκαν μόνο όταν ο Κουσνέρ άλλαξε στρατόπεδο, εκμεταλλεύμενος την ευκαιρία για να γίνει το Νο2 στην εξουσιαστική ιεραρχία και να καλλιεργήσει μια μελλοντική υποψηφιότητά του για το Μέγαρο των Ηλυσίων. Και μάλιστα, δεν τα βάζουν τόσο με τον Κουσνέρ όσο με τον Σαρκοζί, επικαλούμενοι κάποια αόριστη ποθική, κάποιους ανύπαρκτους κανόνες πολιτικού σαβουάρ βιβρ.

Μεγαλύτερη πλάκα, όμως, έχουν κάποιες αριστερούτσικες αναλύσεις, που αναφέρονται στο παρελθόν του Κουσνέρ: μέλος του «Κ» Γαλλίας μέχρι το 1966, μαοϊκό στη συνέχεια και πγετικό φοιτηπτικό στέλεχος στη διάρκεια του Μάν του '68, συνέχισε με τους «Γιατρούς χωρίς σύνορα» το 1971 και τους «Γιατρούς του κόσμου» το 1980, για να περάσει στη συνέχεια από τις ΜΚΟ στη υπουργεία. Και γιατί να μας κάνει εντύπωση αυτήν τη διαδρομή; Είναι η συνεπής διαδρομή ενός φιλόδοξου ανθρώπου, που έχει στο κέντρο τον εαυτό του και χτίζει βήμα προς βήμα την καριέρα του.

Τα πάντα ρει, δίδασκε ο αρχαίος υλιστής. Τίποτα δε μένει το ίδιο στο χρόνο. Εξελίσσεται, είτε έτσι είτε αλλιώς. Μίπως ο Κουσνέρ είναι η μοναδική περίπτωση ανθρώπου που πέρασε στα νιάτα του από την άκρα Αριστερά, απέκτησε γνώσεις και εμπειρίες και έχτισε μ' αυτές την προσωπική του καριέρα; Ξεχάσαμε τον Γιόσκα Φίσερ που από μέλος ακροαριστερής οργάνωσης βρέθηκε στην Οικολογία και από εκεί επικεφαλής της εξωτερικής πολιτικής του γερμανικού ιμπεριαλισμού; Ξεχάσαμε τον δικηγόρο της ΡΑΦ Οτο Σίλι; Ξεχάσαμε τον Ζοζέ Μπαρόζο, μέλος μαοϊκής οργάνωσης στα νιάτα του και πλέον «πρωθυπουργό» της Ευρωπαϊκής; Μίπως χρειάζεται να αναφέρουμε παραδείγματα «δικών μας» πολιτικών και επιχειρηματιών, που πριν δυοτρεις δεκαετίες κυκλοφορούσαν με μπερέ, αιμπέχων και κόκκινη σημαία στο χέρι;

Θα πρέπει να ξεχωρίσουμε την πολιτική από τις πρωτικές διαδρομές ανθρώπων. Να στηλιτεύουμε τα φαινόμενα αριθμού και καριερισμού, αλλά και να αποκρούουμε ταυτόχρονα τον πονηρό και βρόμικο ψιθυρισμό «όλοι ίδιοι είναι». Ε, όχι, δεν είναι όλοι ίδιοι. Το επαναστατικό στρατόπεδο (σε όλες τις εκφάνσεις του) το υπηρέτησαν πιστά και άνθρωποι που προέρχονταν από τις εύπορες, από τις κυριαρχείς τάξεις. Ανθρωποι που «πούλησαν» την τάξη τους και υπέφεραν γι' αυτό.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Ερντά